

ข่าวสารกัลยาณธรรม

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑๕ เดือนมกราคม ๒๕๕๒

พระบรมราโชวาท

พระราชทานแก่คณะผู้แทนพุทธสมาคมทั่วประเทศ
ที่เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิดาลัย วันเสาร์ที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

“ ... ความจริงปฏิบัติพระพุทธานุศาสนตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านั้นไม่ใช่
ของยาก แต่ละคนทำได้ทั้งนั้น แต่จะต้องมีความตั้งใจ เมื่อเราอยากที่จะ
ปฏิบัติธรรม มีความอยากแล้ว ก็หมายความว่าเรายินดี เราอยากที่จะปฏิบัติ
ถ้าเราสนใจพระพุทธานุศาสนาและปฏิบัติธรรมของพระพุทธานุศาสนา เริ่มสนใจก็
เริ่มทำได้แล้ว เพราะว่าถ้าคนเราไม่อยากปฏิบัติ ขี้เกียจปฏิบัติ หรือไม่คิดอ่านที่
จะปฏิบัติก็ยอมไม่ได้ปฏิบัติ เมื่อไม่ได้ปฏิบัติแล้วความมืดก็ครอบคลุมเพราะว่า
ไม่ได้เปิดไฟ แต่ถ้าเราอยากขึ้นมาและเห็นว่าศาสนานี้เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์
ก็ยอมเป็นการเปิดไฟ แม้จะริบหรี่ก็เป็นความสว่างให้เห็น ... ”

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐ โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓, ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔
- ๙๘/๖-๗ ซอยศิษย์วิทยา ถ.สาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กทม. ๑๐๕๐๐ โทร. ๐-๒๖๓๕-๓๙๙๘ โทรสาร ๐-๒๒๖๖-๓๘๐๗-๘

ที่ปรึกษา : พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
พระอาจารย์วุฒิชัย วชิรเมธี
พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุณจิตธรรม

คณะกรรมการดำเนินงาน

- อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ
- มนตรี จตุรภัทร
- ชนก กลิ่นสุวรรณ
- เฉลิมพันธ์ุ สมัครพันธ์ุ
- ดุสิต ประสาระเอ
- วิชัย โพธิ์นทีไท
- นงนุช บุญศรีสุวรรณ
- เพิ่มพงค์ รัตนพัฒน์สัจจา
- ณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- แคทลียา ฟิ่งอุดม
- เบญจวรรณ อุซุพงษ์อมร
- ภาคกรณ์ รุจาชนนันท์

ขอขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่มีได้เอ่ยนาม
ที่ได้รับความแรงใจแรงกายสร้างสิ่งที่ดีงามสู่สังคม

คติธรรมประจำฉบับ

แก้วที่คว่ำอยู่กลางสายฝน ต่อให้ฝนตกกระหน่ำ
ทั้งคืน ก็ไม่อาจเต็มไปด้วยน้ำ
คนที่ไม่ยอมเปิดใจเรียนรู้ ต่อให้คลุกเคล้าอยู่กับ
นักปราชญ์ทั้งคืนทั้งวัน ก็ยังโง่เท่าเดิม

ท่านพระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ว วชิรเมธี)

กราบสวัสดีสาธุชนทุกท่าน

ชมรมกัลยาณธรรมพร้อมสำหรับการจัดงาน
แสดงธรรมครั้งที่ ๑๓ ในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒ นี้
แล้วค่ะ พวกเราทำตามเหตุตามปัจจัย เอาจุญมาต่อบุญ
จนเกิดเป็นมหากุศล มหาทาน อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
ในแรงศรัทธา

ถือโอกาสสวัสดีปีใหม่ ให้ธรรมะรักษาทุกท่าน ขอ
ให้ทุกเวลานาทีผ่านไปอย่างมีคุณค่า

ด้วยรักและศรัทธาทูมทุกท่าน

กองบรรณาธิการ

วัตถุประสงค์

๑. เผยแผ่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรม
กัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนว
หลังทางธรรม

สารบัญ

คำถาม "ธรรม" ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๔)	๒
กฎแห่งกรรม	๕
นัยอันล้ำลึกของคำว่า "ขอบคุณ"	๕
สุนทรพจน์ของ สตีฟ จ๊อบส์	๖
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพในงานแสดงธรรม	๙
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๑๓
ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ สำหรับ ผู้ที่เป็นสมาชิก	๑๔
ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ สำหรับ ผู้ไม่เป็นสมาชิก	๑๕
คำแนะนำในการลงทะเบียน เพื่อเข้ารับฟัง บรรยายธรรมล่วงหน้าทางไปรษณีย์	๑๖
รางวัลที่ ๑ รับขวัญศักราชใหม่ ๒๕๕๒	๑๙
เพราะเห็นผิดจึงคิดใหม่ เพื่อให้ความตายนั้น ไม่สูญเปล่า	๒๒
สิ่งดีๆ ที่ทุกคนรอคอย	๒๔
เอาให้และให้เอา	๒๖
พลังแห่งธรรมกับความทรงจำที่ประทับใจ	๒๗

เตือนใจตน

ทุกความคิด คำพูดและการกระทำ
ย่อมเป็นสมบัติของเรา

คำถาม “ธรรม” ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๔)

โดย อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

คำถามที่ ๕ : ในทางพุทธศาสนาเขาถือว่า “จิต” เป็นตัวสั่งสม “กรรม” หรือความจำ-ประสบการณ์ทั้งหลายย่อมประทับไว้ที่ “จิต” ซึ่งเราเรียกว่า “สัญญา” และจิตเป็นตัวบงการสั่งไปยังกายอีกทีหนึ่งให้พูด-ทำออกมาเรียกว่า “จิตเป็นนาย-กายเป็นบ่าว” แต่ในวงการแพทย์ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของวิทยาศาสตร์กลับบอกว่า สมอเป็นตัวยุทธศาสตร์การสั่งการไปที่อวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้แสดงการกระทำออกมาทางกายและวาจา เท่ากับ “สมอเป็นนาย” ต่างหาก แม้แต่ความจำทั้งหลายเหล่านี้ก็เก็บไว้ที่ “สมอ” ไม่ใช่ที่ “จิต” คนที่สมอความจำเสื่อม เช่น เป็นโรคอัลไซเมอร์ ก็เกิดจากสมอในส่วนความจำบกพร่องหรือไม่ทำงานนั้นแหละ ไม่เห็นเกี่ยวกับจิตตรงไหนเลย แล้วจะให้เข้าใจในเรื่องนี้ว่าอย่างไร

คำตอบ : ผู้เขียนจะให้คำตอบเหมือนกับตอนก่อนๆ คือใช้ระบบ “โต้ตอบไปมา” ระหว่างผู้ถามกับผู้ตอบ ฉะนั้นคำตอบจึงเป็นดังนี้

ผู้ตอบ : ท่านคงเคยเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มาบ้างแล้ว อย่างน้อยก็ตอนอยู่ชั้นมัธยม หรือไม่ก็ไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย แล้วท่านเข้าใจวิชา “วิทยาศาสตร์” อย่างไรบ้างว่ามันจะต้องเป็นของจริงและพิสูจน์ได้ใช่หรือไม่

ผู้ถาม : ใช่ เพราะถ้าพิสูจน์ไม่ได้ ก็ไม่ใช่ “วิทยาศาสตร์” นะซี

ผู้ตอบ : ถ้าเช่นนั้น ท่านก็ยืนยันว่า วิชาการแพทย์ที่เชื่อว่า “สมอ” เป็นศูนย์บัญชาการและเป็นผู้สั่งการไปยังอวัยวะน้อยใหญ่ให้ทำงาน รวมทั้งเป็นแหล่งสะสมความจำ และการทำหน้าที่อื่นๆ เช่น ลั่งและควบคุมระดับฮอร์โมนในร่างกาย เป็นต้น ใช่หรือไม่

ผู้ถาม : ก็ใช่ นะซี เพราะหากไม่ใช่แล้ว วิชาทางการแพทย์สมัยปัจจุบันก็คงไม่วิวัฒนาการและเจริญจนถึงทุกวันนี้

ผู้ตอบ : ไหนลองตอบผมหน่อยซิว่า ทุกๆ เรื่องที่วงการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์พิสูจน์ จะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “วัตถุ” หรือทางศาสนาเขาเรียกว่า “รูปธรรม” ใช่หรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องของ “นามธรรม” คือไม่มีรูป ไม่มีร่าง จับต้องไม่ได้ สัมผัสด้วยเนื้อหนังมังสาหรือวัตถุใดๆ ไม่ได้ เช่น ความทุกข์ ความสุข โกรธ เกลียด รัก ชัง ฯลฯ ทางวิทยาศาสตร์ สามารถจับเอา “นามธรรม” เข้าห้องแล็บ

(Lab) หรือใส่ในหลอดแก้วทดลอง แล้ววัดออกมาเป็นค่าต่างๆ เช่น ความสุขแบบนี้อยู่ที่ค่าเท่านี้ ความทุกข์แบบนี้อยู่ที่ค่าเท่านี้ ความเกลียดอยู่ที่หน่วยเท่านี้ ความชังอยู่ที่หน่วยเท่านี้ นักวิทยาศาสตร์ จะทำแบบนี้ได้หรือไม่

ผู้ถาม : ก็คงไม่ได้แน่นอน

ผู้ตอบ : หากจับใส่หลอดแก้วหรือเข้าห้องทดลองในเรื่องที่เป็น “นามธรรม” ไม่ได้ จะสามารถปฏิเสธได้หรือไม่ว่าสิ่งนั้นๆ ไม่มี เช่น ความสุข ความทุกข์ ความจำ ความโกรธ ความเกลียด ความชัง เป็นต้น

ผู้ถาม : ปฏิเสธไม่ได้ เพราะเราสามารถ “รู้สึก” ถึงสิ่งนั้นๆ ได้ แต่ก็ยังอดสงสัยไม่ได้ว่า แล้วที่เรา “รู้สึก” นี้ มันเป็นการรู้สึกที่สมอหรือที่จิต สมอเป็นตัวทำงานหรือจิตเป็นตัวทำงาน ขออาจารย์ช่วยเฉลยในเรื่องนี้ให้หน่อยซิ

ผู้ตอบ : ท่านว่าการเห็น การได้ยิน ความจำ ฯลฯ ทั้งหมดเกิดจากการรับรู้ที่สมอใช่หรือไม่

ผู้ถาม : ก็ในวงการแพทย์และวงการวิทยาศาสตร์ เขาว่าไว้อย่างนี้

ผู้ตอบ : ผมจะลองยกตัวอย่างเหตุการณ์ต่างๆ ให้ท่านเป็นผู้ช่วยคิดและช่วยตอบ ตัวอย่างแรก ก็คือท่านคงเคยผ่านการดูหนังสื่อสอบมาแล้ว ตอนใกล้สอบท่านก็อุตส่าห์เตรียมกายและสมอมาเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ดูหนังสื่อสอบ ให้รู้เรื่องและให้จำได้ อุตส่าห์ไปหาอาหารดีๆ และยาบำรุงสมอดีๆ มารับประทาน เพื่อให้สมอเตรียมพร้อมรับการดูหนังสื่อสอบ และเมื่อถึงเวลาดูหนังสื่อจริงๆ ท่านก็บอกกับสมอว่า “สมอจำ ช่วยให้ข้าฯ อ่านและจำได้ไวๆ ด้วย เพราะใกล้สอบเข้ามาเต็มทีแล้ว” แต่เมื่อเริ่มลงมือดูและอ่านหนังสื่อ ใจเริ่มฟุ้งซ่านคิดถึงแฟนที่กำลังจีบกันใหม่ๆ คิดถึงหนี้สินที่เจ้าหนี้ยกำลังจะมาทวงถามในไม่กี่วันข้างหน้า คิดถึงโน่น คิดถึงนี่ ฯลฯ อยากทราบว่าคุณจะอ่านหนังสื่อรู้เรื่องหรือไม่

ผู้ถาม : ไม่รู้เรื่องแน่นอน

ผู้ตอบ : เมื่อเป็นเช่นนี้ ใครเป็นใหญ่กว่า จิตหรือสมอ

ผู้ถาม : ก็จิตนะซี เพิ่งจะเริ่มรู้กระจ่างได้นิดหน่อยในวันนี้

ผู้ตอบ : เอ้า! ดูตัวอย่างที่ ๒ เวลาที่ท่านไปดูหนังกับแฟนตอนจบกันใหม่ๆ ความรักเหมือนกับน้ำผึ้งเดือน ๕ จึงมีวแต่จู้จู้ดูดีคู่กันถึงเรื่องรักๆ ใคร่ๆ ตาท่านก็จ้องไปที่จอภาพยนตร์ที่กำลังฉายหนังอยู่ หูท่านก็อยู่ท่ามกลางเสียงภาพยนตร์ที่ดังกระหึ่ม ในขณะที่ท่านก็คุยซุบซิบๆ ในเรื่องรักๆ ใคร่ๆ กับแฟน ขอถามหน่อยว่า ตาท่านก็มีประสาทตาสมบูรณ์ เซลล์ประสาทสมองท่านก็ไม่ได้เสื่อม แล้วท่านดูหนังรูเรื่องหรือไม่ แต่ที่เสียงกระซิบกระซาบกับแฟน พูดค่อยๆ เรื่องความรัก เรื่องสู้ขอ ทำไมกลับรูเรื่องและได้ยินชัดเจน แล้วเช่นนี้ สมองกับจิต ใครใหญ่กว่ากัน

ผู้ถาม : ก็จิตอีกนั่นแหละ

ผู้ตอบ : ลองดูตัวอย่างเรื่องความจำเป็นตัวอย่างที่ ๓ ท่านว่าความจำเป็นอยู่ที่สมองในหน่วยความจำใช้หรือไม่

ผู้ถาม : ถ้าตอบว่าไม่ใช่ พวกแพทย์กับนักวิทยาศาสตร์ ก็หัวเราะเยาะผมนะซี

ผู้ตอบ : ถ้างั้นเวลาท่านเดินไปตามท้องถนน เห็นคนๆ หนึ่งเดินสวนมา หรือท่านอาจพบคนๆ หนึ่งในห้างสรรพสินค้า เห็นว่าหน้าตาคนๆ นี้คุ้นมากๆ เลย แต่จำชื่อเขาไม่ได้ อีกทั้งจำไม่ได้ว่าเคยพบกันที่ไหนมาก่อน หากท่านลงความเห็นว่า ความจำอยู่ที่สมอง ท่านก็คงจะบอกสมองได้ว่า “สมองจำ ช่วยบอกฉันหน่อยซิว่า คนๆ นี้ชื่ออะไร เคยพบกันที่ไหน ข้าฯ อายากรู้” ท่านคิดอยู่ตั้งหลายตลบ คิดแล้วคิดอีก ก็คิดไม่ออก ขอถามว่า ท่านเคยมีอาการแบบนี้หรือไม่

ผู้ถาม : เคย บ่อยออกจะตายไป

ผู้ตอบ : เสร็จแล้วท่านก็เลิกคิดถึงเรื่องนี้ ไปทำกิจการงานอย่างอื่นแทน ในระหว่างที่ท่านทำงานเพลินๆ อยู่ โดยที่ท่านมิได้เรียกร้องจากสมองเลย จู่ๆ ชื่อของคนๆ นั้นก็แวบขึ้นมาในใจ แถมยังพรั่งพรูออกมาด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับคนๆ นั้นว่า ท่านได้พบเขาในงานสัมมนาที่โรงแรมนั้นโรงแรมนี้ ได้พูดกับเขาในเรื่องนั้นเรื่องนี้ในระหว่างพักรับประทานกาแฟด้วยกัน เรียกว่าไหลออกมาเป็นฉากๆ เลย ขอถามว่า ท่านเป็นผู้สั่งการให้สมองพรั่งพรูสิ่งเหล่านั้นออกมาในขณะนั้นหรือไม่

ผู้ถาม : เปล่าเลย เพราะผมกำลังงุ่นง่านทำกิจการงานอย่างอื่นอยู่ สมองอยู่กับงานที่กำลังทำ จะไปมีเวลาคิดถึงเรื่องนั้นๆ ได้อย่างไร

ผู้ตอบ : ถ้าเช่นนั้น จิตหรือสมอง ใครแก่กว่ากัน

ผู้ถาม : ก็จิตอีกแหละ ถามได้

ผู้ตอบ : เอ้า! ลองดูตัวอย่างที่ ๔ คน มีคนๆ หนึ่งถูกรถยนต์ชนบาดเจ็บสาหัส สมองบวมเป่ง บอบช้ำมาก

แพทย์บอกว่า สมองไม่ทำงาน อาการน่าเป็นห่วง ไม่ทราบจะอยู่รอดหรือไม่ ขอถามว่า ในเมื่อแพทย์ยืนยันถึงเพียงนี้ โหนดระบบอื่นๆ ในร่างกายจึงยังทำงานได้เล่าทั้งๆ ที่ในเมื่อสมองบวมเป่งบอบช้ำเช่นนี้ เช่น ระบบขับถ่าย (ปัสสาวะ, อุจจาระ) ระบบการหมุนเวียนโลหิต ระบบขับเหงื่อออกจากร่างกาย ระบบการย่อยอาหารเมื่อป้อนอาหารผ่านทางท่ออย่าง ฯลฯ

ผู้ถาม : ก็ไม่รู้ซี แต่ก็ขอเดาว่า คงจะเป็นระบบประสาทอัตโนมัติทำงานมั่ง

ผู้ตอบ : เป็นคำตอบที่ดี แล้วที่ว่าระบบประสาทอัตโนมัติ นั้น มีอะไรอยู่เบื้องหลังที่ไปสะกดให้มันทำงานโดยอัตโนมัติ

ผู้ถาม : อันนั้นฉันปัญญา

ผู้ตอบ : พระพุทธองค์ตรัสว่า ผลย่อมไม่ไหลมาแต่เหตุ หากปราศจากเหตุ ผลย่อมไม่เกิด ท่านยอมรับในคำสอนของพระพุทธองค์ข้อนี้ไหม

ผู้ถาม : ยอมรับซี และมันเป็นเหตุและผลในทางวิทยาศาสตร์ด้วย

ผู้ตอบ : ถ้าเช่นนั้น ตัวที่อยู่เบื้องหลังก็คือ “จิต” นั่นเอง หากเราศึกษาเรื่องวิถิจิต ชวนจิต (อ่านว่า “ชะวะนะจิต”) ภาวังจิต เราจะเข้าใจถึงสิ่งเหล่านี้ แต่เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องยาว เลยไม่ขอตอบในขณะนี้ แต่จะโยงสั้นๆ ให้เห็นถึงคำสอนของพระพุทธองค์เรื่องอรุปรพรม เป็นตัวอย่างที่ ๕ ท่านเชื่อในคำสอนของพระพุทธเจ้าเกี่ยวกับเรื่อง “พรหมไม่มีรูป” หรือไม่ ได้แก่ผู้ที่เจริญฌานในชั้นสูง โดยการกำหนดอากาศ หรือความรู้สึก หรือความว่างเปล่าที่ไม่มีที่สิ้นสุด เป็นอารมณ์ของกรรมฐาน และเกิดตายลงในระหว่างอยู่ในฌาน ก็จะไปเกิดเป็น “อรุปรพรม” มีแต่ “นาม” หรือ “จิต” เพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีรูปร่างกาย ท่านเชื่อในเรื่องนี้หรือไม่

ผู้ถาม : ก็เราเป็นชาวพุทธ ก็ต้องเชื่อซี เพราะคำสอนของพระพุทธเจ้าล้วนมีเหตุผลรองรับทั้งสิ้น

ผู้ตอบ : ก็ในเมื่ออรุปรพรมไม่มีรูป-ร่างกาย แล้วจะมีสมองหรือไม่

ผู้ถาม : ก็ต้องไม่มีซี

ผู้ตอบ : แต่อรุปรพรมก็มีนามที่รับรู้ได้ คือยังมีเวทนา (เช่น ความรู้สึกที่เป็นสุข เป็นตัน) มีสัญญา (เช่น ความจำได้หมายรู้) มีสังขาร (เช่น การปรุงแต่งความรู้สึก หรือการรับรู้ต่างๆ เป็นต้น) ความจำทั้งหลายเหล่าของอรุปรพรมก็ประทับไว้ที่จิต (ซึ่งเป็นนามธรรม) ของอรุปรพรมนั่นแหละ ที่นี้เข้าใจแล้วหรือยัง

ผู้ถาม : เข้าใจแล้ว ผมดันดันหาคำตอบมานาน เพิ่งมาเจอวันนี้เอง

ผู้ตอบ : ยังไม่พอ จะขอยกตัวอย่างที่ ๖ เวลาที่เรานอนหลับ ตาปิดสนิทไม่รับรู้สิ่งภายนอก วงการแพทย์บอกว่า เพื่อให้สมองได้พักผ่อน แต่ไหนคนเราจึงฝันได้อันหนึ่ง ก่อนนอนหลับ ท่านเคยสั่งให้สมองฝันในเรื่องนี้เรื่องโน้นหรือไม่ ท่านก็คงอยากให้สมองได้พักผ่อนเต็มที่โดยไม่ต้องฝันอะไรทั้งสิ้นใช่หรือไม่ แล้วทำไมคนเราจึงยังฝันอยู่อีก

ผู้ถาม : เออ! เรื่องนี้น่าคิดมากเลย

ผู้ตอบ : ท่านเคยได้ยินมาไหมว่า แพทย์บอกว่าที่ว่าเราฝันนั้นมันเกิดจากจิตใต้สำนึกไปกระตุ้นสมอง จึงทำให้เราอยู่ในสภาพครึ่งหลับครึ่งตื่น (คือนอนหลับไม่สนิท เพราะคนนอนหลับสนิทจริงๆ จะไม่ฝัน) เพราะเหตุดังกล่าวจึงเกิดอาการฝันขึ้น ก็ในเมื่อวงการแพทย์ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตแพทย์) ซึ่งร่ำเรียนมาในทางวิทยาศาสตร์ ยอมรับเรื่องการทำงานของจิตใน ๓ ระดับ คือ (๑) จิตในสำนึก (conscious mind) (๒) จิตใต้อำนึก (sub-conscious mind) (๓) จิตไร้สำนึก หรือเหนือสำนึก (unconscious mind) แล้ว ความฝันก็เกิดจากจิตอีกนั้นแหละ แล้วไปทำงานคู่กับสมอง เลยทำให้เรารับรู้ได้ในความฝัน เช่น ฝันว่ามีคนแอมิดวงโล่แหงเรา เราวิ่งหนีสุดขีด ตกใจตื่น ลูกขึ้นมาหนึ่งบนเตียงหอบแฮ่กๆ ทั้งๆ ที่นอนหลับอยู่แท้ๆ แต่รู้สึกถึงอาการเหนื่อยหอบได้ก็เพราะจิตใต้สำนึกไปกระตุ้นสมอง ทำให้สมองสั่งการไปยังอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การสูบฉีดโลหิตที่แข็งแรงและเร็วของหัวใจ ทำให้เราหอบเหนื่อยได้ ทั้งๆ ที่นอนอยู่บนเตียงแท้ๆ ที่นี้เข้าใจแล้วหรือยัง

ผู้ถาม : เข้าใจแล้วครับ

ผู้ตอบ : ความจริงยังมีตัวอย่างอื่นๆ อีกมากมายที่บ่งชี้ให้เห็นถึงการทำงานของจิต เช่น คนใกล้ตายที่เห็นยมบาล พ่อ-แม่-ญาติ-พี่น้องที่ตายไปแล้วมายืนรอรับ บางครั้งคนไข้ร้องครวญครางออกมาว่า “อย่าทำฉันเลยๆๆ ฉันกลัวๆๆ ฯลฯ” เรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ ล้วนแล้ว แต่เป็นการทำงานของจิตตอนใกล้ตายทั้งสิ้น มิใช่เกิดจากการทำงานของสมองเป็นต้นตอ แต่สมองเป็นเครื่องมือให้จิตไปใช้เพื่อให้ทำงานอีกทอดหนึ่ง

ผู้ตอบ : หากจะเปรียบเทียบ สมองกับจิตก็เหมือนการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต้องมีทั้งฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ถ้าท่านไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะดีเพียงใด แพงสักเท่าใด อ้างว่ามีประสิทธิภาพเลิศอย่างไร หากท่านไม่โหลดซอฟต์แวร์เพื่อให้เครื่องทำงานในระบบต่างๆ เช่น ระบบบัญชี ระบบการคำนวณจ่ายเงินเดือนพนักงาน ระบบสต็อกสินค้า ฯลฯ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ท่านซื้อมาจะมีความหมายหรือไม่

ผู้ถาม : ไม่มี เสียตายสตางค์เปล่าๆ

ผู้ตอบ : ฉะนั้น software จึงมีความสำคัญอย่างมากๆ ในวงการคอมพิวเตอร์ทุกคนรู้ว่า software สำคัญกว่า hardware มาก เพราะ hardware ทาที่ไหนก็ได้ แต่ software ต้องพัฒนาขึ้นมาเองตาม program และ function ที่เราต้องการ

ผู้ตอบ : อย่างไรก็ตาม ทั้ง hardware และ software ต้องทำงานร่วมด้วยไปด้วยกัน จะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ สมองกับจิตก็เช่นเดียวกัน สมองเปรียบได้กับ hardware และจิตเปรียบได้กับ software ตัวจิตเป็นตัวกระตุ้นและสั่งการสมองอีกชั้นหนึ่ง ก่อนที่สมองจะสั่งการผ่านระบบกระแสประสาท ไปทั่วร่างกายให้ทำงานตามที่จิตต้องการ ด้วยเหตุนี้ในทางพุทธศาสนา จึงถือ “มโนกรรม” เป็นเรื่องใหญ่ หาก “มโนกรรม” ดีเสียแล้ว ตัว “กายกรรม” และ “วจีกรรม” ย่อมปรากฏไปในทางดีแน่นอน แต่ในทางตรงกันข้าม “มโนกรรม” ที่ไม่ดี ที่เป็นอกุศล ก็จะส่งผลต่อมาทาง “กายกรรม” และ “วจีกรรม” อย่างแน่นอนเช่นกัน

ผู้ตอบ : ท่านลองพิจารณาพิจารณาให้ดี หากความจำหรือผลแห่งการกระทำ (กรรมต่างๆ ที่เรากระทำลง) ไม่ว่าจะป็นกรรมดีก็ตาม กรรมชั่วก็ตาม หากเก็บประทับไว้ที่สมองแล้ว เมื่อเวลาถึงแก่ความตาย เราเอาร่างของคนตายไปเผาไฟจนมันสมองกลายเป็นเถ้าถ่านหรือบางศาสนาก็นำร่างไปฝังดินจนมันสมองเน่าเปื่อยผุพังจนหมดสิ้น แล้วเช่นนี้ กรรมดี-กรรมชั่วจะติดตามไปในภพชาติใหม่ได้อย่างไร? การตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็หมดความหมายนะซี แล้วศาสนาพุทธจะทรงคุณค่าได้อย่างไรจนถึงทุกวันนี้

ผู้ถาม : จริงซิคะ เพิ่งรู้อย่างแจ่มแจ้งในวันนี้เอง

ผู้ตอบ : ความจริงแล้ว เรื่องจิตกับสมอง ยังมีเรื่องน่าสนใจอีกเยอะ แต่เนื้อที่กระดาดหมด เลยไม่อาจขยายความเพิ่มเติมได้มากกว่านี้ ไว้เล่าสู่กันฟังในฉบับหน้าเกี่ยวกับอัลไซเมอร์ (โรคความจำเสื่อมจนถึงจำอะไรไม่ได้เลย) ว่า แล้วข้อมูล (data) ทั้งหลายเหล่าที่เคยจำได้ตอนที่ความจำยังไม่เสื่อมหายไปจากสมองหรือระบบอย่างใดหรือไม่ รวมทั้งจะเล่าให้ฟังอีกว่า คลื่นสมองกับการทำงานในชีวิตประจำวันของเรา รวมทั้งที่เรปฏิบัติ นั่งสมาธิจะมีคลื่นสมองก็แบบ อะไรบ้าง ในแต่ละคลื่นระบบร่างกายทำงานอย่างไร เกิดการเปลี่ยนแปลงของสารเคมีในร่างกายอย่างไร เกิดการทำงานของระดับโมเลกุลและอะตอมอย่างไร ซึ่งหากเราเข้าใจแล้ว ก็จะเข้าใจว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้โดยชอบด้วยพระองค์เองเป็นเช่นใด อย่าลืมพบกันฉบับหน้านะครับ

กฎแห่งกรรม

๑. เหตุใด คุณมีเสื้อผ้าแพรพรรณอันงดงามสวมใส่มากมาย... เพราะชาติก่อนคุณเคยถวายจีวรแด่พระสงฆ์
๒. เหตุใด ชาตินี้คุณมีอาหารดีดีรับประทานอยู่เสมอ... เพราะชาติก่อนคุณเคยทำทานอาหารแก่คนยากจนในชาติก่อน
๓. เหตุใด ชาตินี้คุณอดอยากยากจน ไม่มีเสื้อผ้าดีดีสวมใส่... เพราะคุณตระหนี่ถี่เหนียวไม่ยอมทำทานคนจนในชาติก่อน
๔. เหตุใด ชาตินี้คุณมีบ้านเรือนใหญ่โต... เพราะคุณเคยถวายข้าวสารเข้าวัดในชาติก่อน
๕. เหตุใด ชาตินี้คุณมีความเจริญรุ่งเรืองและมีความสุขมาก... เพราะคุณเคยถวายเงินสร้างวัดในชาติก่อน
๖. เหตุใด ชาตินี้คุณเป็นคนสวย และรูปร่างงาม... เพราะคุณเคยถวายดอกไม้สดบูชาพระด้วยความเคารพในชาติก่อน
๗. เหตุใด ชาตินี้คุณเป็นคนฉลาดปราดเปรื่องมีปัญญาดี... เพราะคุณเคยเป็นพุทธมามกะ และทานมังสวิรัตินในชาติก่อน
๘. เหตุใด ชาตินี้คุณเป็นที่รักของทุกๆ คนและมีเพื่อนมากมาย... เพราะคุณเคยสร้างมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคนในชาติก่อน
๙. เหตุใด ชาตินี้คุณมีพ่อ แม่อยู่พร้อมหน้า... เพราะคุณเคารพ และให้ความช่วยเหลือ ไม่ดูแคลนคนไร้ญาติในชาติก่อน
๑๐. เหตุใด ชาตินี้คุณเป็นเด็กกำพร้า... เพราะคุณเคยยิงนก ตกปลา และพรากสัตว์ในชาติก่อน
๑๑. เหตุใด ชาตินี้คุณมีอายุยืนแข็งแรง... เพราะคุณเคยปล่อยนก ปล่อยปลา ลิงมีชีวิตในชาติก่อน
๑๒. เหตุใด ชาตินี้คุณอายุสั้น... เพราะชาติก่อนคุณเคยฆ่าสัตว์มากมาย
๑๓. เหตุใด ชาตินี้คุณเป็นคนรับใช้... เพราะชาติก่อนคุณเคยดูถูกเหยียดหยามคนจน
๑๔. เหตุใด ชาตินี้คุณมีดวงตาสดใส... เพราะชาติก่อนคุณเคยเติมน้ำมันตะเกียงและจุดไฟบูชาพระ
๑๕. เหตุใด ชาตินี้คุณโง่ปัญญาอ่อนและหูหนวก... เพราะชาติก่อนคุณเคยด่าว่าและหยาบคายต่อหน้าพ่อแม่
๑๖. เหตุใด ชาตินี้คุณต้องตายเพราะยาพิษ... เพราะชาติก่อนคุณเจตนาวางยาในต้นน้ำลำธารให้เป็นพิษ
๑๗. เหตุใด ชาตินี้คุณจึงแขวนคอตาย... เพราะชาติก่อนคุณใช้ตะขอยาล่าและดักสัตว์
๑๘. ถ้าชาตินี้ คุณฆ่าเขา... ชาติหน้าเขาก็จะฆ่าคุณ และจะฆ่ากันไป-มาไม่มีสิ้นสุด
๑๙. ถ้าชาตินี้ คุณบอกเล่ากรรมแห่งกรรม... คุณจะเป็นที่เคารพนับถือมากมายในชาติหน้า

นัยอันลึกลับของคำว่า “ขอบคุณ”

- ขอบคุณ ความไม่รู้ ที่ทำให้ รู้วิธีลุกขึ้นสู้
- ขอบคุณ ความยากจน ที่ทำให้ เป็นคนมุมานะ
- ขอบคุณ ความล้มเหลว ที่ทำให้ เกิดความเชี่ยวชาญ
- ขอบคุณ ความผิดพลาด ที่ทำให้ ฉลาดยิ่งกว่าเดิม
- ขอบคุณ ความริษยา ที่ทำให้ กล้าสร้างสรรค์สิ่งใหม่
- ขอบคุณ คำวิพากษ์วิจารณ์ ที่ทำให้ ผลิบานอย่างไร้ข้อตำหนิ
- ขอบคุณ ความไม่รู้ ที่ทำให้ รู้จักครูที่ซื่อประสภารณ
- ขอบคุณ ความผิดหวัง ที่ทำให้ ตั้งสติเพื่อลุกขึ้นมาใหม่
- ขอบคุณ ศัตรูที่แกร่งกล้า ที่ทำให้ รู้ว่าเรายังไม่ใช้มืออาชีพ

- ขอบคุณ มหกรรมคอร์ปชั่น ที่ทำให้ เราอยากสร้างสรรค์การเมืองใหม่
- ขอบคุณ ความป่วยไข้ ที่ทำให้ เราตั้งใจดูแลสุขภาพ
- ขอบคุณ ความทุกข์ที่ ที่ทำให้ เรารู้ว่าความสุขมีค่าแค่ไหน
- ขอบคุณ ความพลัดพราก ที่ทำให้ เราสละจากความยึดมั่น ถือมั่น
- ขอบคุณ เพลงกิเลส ที่ทำให้ เรามีเหตุอยากถึงพระนิพพาน
- ขอบคุณ ความตาย ที่ทำให้ ฉากสุดท้ายของชีวิตสมบูรณ์แบบ

สุนทรพจน์ของ สตีฟ จ๊อบส์

สตีฟ จ๊อบส์ (เกิดปี ๑๙๕๕) ผู้ก่อตั้ง ประธานกรรมการและซีอีโอ ของบริษัท แอปเปิล อดีตเคยเป็นซีอีโอ ของบริษัทพิกซาร์ แอนิเมชัน จนกระทั่งถูกซื้อกิจการโดยบริษัท

วอลท์ ดิสนีย์ ในปี ๒๐๐๖ จ๊อบส์มีส่วนสำคัญมากในการผลักดันให้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ด้วยคอมพิวเตอร์ยี่ห้อ “แมคอินทอช” หลังจากความขัดแย้งกับคณะกรรมการ บริษัทนำไปสู่การถูกบีบให้ออกจากแอปเปิลในปี ๑๙๘๕ ต่อมาจ๊อบส์ได้ก่อตั้งบริษัท NeXT ซึ่งเน้นการพัฒนาระบบประมวลผลสำหรับการศึกษาและภาคธุรกิจ การเข้าซื้อกิจการ NeXT ของแอปเปิลในปี ๑๙๙๗ นำจ๊อบส์ กลับมาสู่บริษัทที่เขาร่วมก่อตั้ง และได้ดำรงตำแหน่งซีอีโอ ของแอปเปิลนับจากนั้นเป็นต้นมา

“ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาคุยกับน้องๆทั้งหลาย ในวันจบการศึกษาจากหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก ผมเองไม่เคยเรียนจบปริญญา ตรงนี้เป็นการก้าวที่ไกลที่สุดแล้วของผม วันนี้ผมอยากเล่าเรื่องจากชีวิตจริงของผมให้น้องๆ ฟังสามเรื่อง ไม่มีอะไรมากครับ แค่สามเรื่องเท่านั้น

เรื่องแรกเป็นเรื่องของการเชื่อมจุดครับ

ผมลาออกจากมหาวิทยาลัยรีด หลังจากไปเรียนอยู่ที่นั่นหกเดือน แต่ก็ไปนั่งเรียนต่ออีกประมาณสิบแปดเดือนก่อนที่จะลาออกจริงๆ แล้วทำไมผมถึงลาออก?

เหตุมันเกิดก่อนผมเกิด แม่แท้ๆ ของผมเป็นนักเรียนสาวที่จบมหาวิทยาลัยแต่ไม่ได้แต่งงาน แม่อยากยกผมให้เป็นลูกบุญธรรมของคนที่จบปริญญา ก็เลยจัดการให้ทนายคนหนึ่งกับภรรยาอุปการะผมตั้งแต่เกิด ที่นี้คุณนี่เกิดเปลี่ยนใจในนาทีสุดท้ายขึ้นมา คิดว่าเขาอยากอุปการะเด็กผู้หญิงมากกว่า พ่อแม่ผมก็เลยต้องรับโทรศัพท์กลางดึก หมอถามว่า “ทารกเป็น เด็กชาย คุณยังอยากเลี้ยงเขาอยู่รึเปล่า?”

พ่อแม่ผมตอบว่า “แน่นอน” ตอนหลังแม่แท้ๆ ของผมค้นพบว่าแม่บุญธรรมของผมไม่เคยจบมหาวิทยาลัย และพ่อบุญธรรมของผมไม่เคยจบมัธยมปลาย แม่ก็เลยไม่ยอมเซ็นเอกสารส่งตัวผม มายอมหลายเดือนหลังจากนั้นก็ตอนที่พ่อแม่ผมสัญญากับเธอว่า วันหนึ่งผมจะได้เรียนมหาวิทยาลัย

หลังจากนั้นอีกสิบเจ็ดปี ผมก็ได้ไปเรียนมหาวิทยาลัยจริงๆ แต่ด้วยความไร้เดียงสา ผมดันเลือกมหาวิทยาลัยที่แพงเกือบเท่าสแตนฟอร์ด ทำให้พ่อแม่ผู้ใช้งานของผมต้องใช้เงินเกือบทั้งหมดเพื่อส่งผมเรียน หลังจากเรียนได้หกเดือน ผมก็มองไม่เห็นประโยชน์ของมันอีก ผมไม่รู้ว่าผมต้องการอะไรจากชีวิต และผมก็ไม่รู้ว่าปริญญา จะช่วยหาคำตอบให้ผมยังไง ในขณะที่ผมกำลังถลุงเงินที่พ่อแม่ของผมเก็บหอมรอมริบมาทั้งชีวิต ผมก็เลยตัดสินใจลาออกด้วยความเชื่อว่าทุกอย่างคงโอเคในที่สุด ตอนนั้นหนักแล้วเหมือนกันนะครับ แต่ตอนนี้ผมรู้สึกว่ามันเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุดในชีวิตของผม นาฬิกาที่ผมลาออก แปลว่าผมไม่ต้องไปเรียนวิชาที่ผมไม่สนใจอีกต่อไป และไปนั่งเรียนแบบไม่เอาแคะเนนในวิชาที่น่าสนใจแทน

ชีวิตของผมช่วงนั้นไม่ได้โรแมนติคตลอดนะครับ ผมไม่มีหอพักแล้ว ก็เลยต้องไปนอนบนพื้นในห้องของเพื่อนๆ ผมเก็บขวดโค้กไปแลกเงินค่าคืนขวดห้าเซ็นต์เพื่อเก็บไปซื้อข้าวกิน และทุกๆ วันอาทิตย์ ผมจะเดินเจ็ดไมล์จากฟากหนึ่งของเมืองไปยังอีกฟากหนึ่ง เพื่อไปกินข้าวดีๆ ชักมือที่วัดพระกฤษณะ (Hare Krishna Temple) ผมรักมันมาก การที่ผมปล่อยให้ชีวิตไปตามความอยาก رؤ้อยากเห็นและสัญชาตญาณ ทำให้ผมได้เจอหลายสิ่งโดยบังเอิญ ผมจะยกตัวอย่างซักเรื่องนะครับ

มหาวิทยาลัยรีด สมัยนั้นมีคอร์สสอนการคัดลายมือ (calligraphy) ที่น่าจะดีที่สุดในประเทศ ในบริเวณมหาวิทยาลัย ไปสเตอร์ทุกแผ่น ป้ายติดลิ้นชักทุกอัน ล้วนเขียนด้วยลายมือที่สวยงามๆ เพราะผมไม่ต้องไปเรียนวิชาบังคับหลังจากลาออกแล้ว ผมก็เลยตัดสินใจไปเรียนคอร์สนี้เพราะอยากรู้ว่าเขาเขียนกันยังไง ผมเรียนวิธีเขียนตัวอักษรแบบเซریف (serif) แบบซานเซریف (sans serif) เรียนวิธีเว้นช่องไฟระหว่างตัวอักษร เรียนรู้เทคนิคการเรียงพิมพ์อันยอดเยี่ยม ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสวยงาม ประวัติศาสตร์ และศิลปะที่มีความลึกซึ้งในแง่มุมมองที่วิทยาศาสตร์ไม่อาจอธิบายได้ ผมรู้สึกว่ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่น่าทึ่งมาก

วิชานี้ดูเหมือนไม่มีอะไรที่จะเอามาใช้ในชีวิตจริงของผมได้เลย แต่อีกสิบปีต่อมา ตอนที่เรากำลังออกแบบคอมพิวเตอร์แมคอินทอชรุ่นแรก ความรู้เหล่านี้ก็ย้อนกลับมาใหม่เราใส่มันลงไปในเจ้าแมคนี้หมดเลยครับ

ทำให้แมคเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกในโลกที่มีตัวพิมพ์ที่สวยงาม ถ้าผมไม่ได้ไปเรียนวิชานั้น ปานนี้แมคก็คงไม่มีตัวพิมพ์หลากหลายรูปแบบ หรือตัวพิมพ์ที่เว้นช่องไฟในสัดส่วนที่เหมาะสม และเพราะวินโดวส์ใช้วิธีก๊อปปี้แมคเป็นหลัก นั่นก็หมายความว่าคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะก็คงไม่มีตัวพิมพ์ที่สวยงาม แน่نونครับ มันเป็นไปได้ที่จะเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ตอนผมเป็นนักเรียน แต่การเชื่อมโยงเป็นเรื่องง่ายตายในอีกสิบปีให้หลัง เมื่อผมมองย้อนกลับไปในอดีต

ไม่มีใครสามารถเชื่อมจุดจากปัจจุบันไปยังอนาคตได้-เราทำได้เพียงเชื่อมจากปัจจุบันไปหาอดีตเท่านั้น เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่ต้องมั่นใจว่าทำอะไรอยู่ตอนนี้จะเชื่อมไปเองในอนาคต นื่องๆ ต้องเชื่อมั่นในอะไรซักอย่างนะครับ ไม่ว่าจะป็นสัญชาตญาณ โชคชะตา ชีวิต กฎแห่งกรรม หรืออะไรก็แล้วแต่ ความเชื่อมั่นแบบนี้ไม่เคยทำให้ผมผิดหวัง และมันทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไปมาก

เรื่องที่สองของผมเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักและการสูญเสีย

ผมเป็นคนโชคดีที่ค้นพบงานที่ผมรักตั้งแต่อายุยังน้อย ผมกับสตีฟ วอซก้อก่อตั้งแอปเปิ้ลในโรงรถของพ่อแม่ผมตอนผมอายุยี่สิบ เราทำงานกันหนักมากครับ ภายในสิบปี แอปเปิ้ลขยายจากแค่เราสองคนในโรงรถ เป็นบริษัทมูลค่ากว่าสองพันล้านเหรียญที่มีพนักงานกว่าสี่พันคน ตอนนั้นเราเพิ่งเปิดตัวผลงานที่ยอดเยี่ยมที่สุดของเรา-เครื่องแมคอินทอช-หนึ่งปีก่อนหน้าที่ผมจะอายุเต็มสามสิบ แล้วผมก็ถูกไล่ออก ทำยังไงคนเราถึงได้ถูกไล่ออกจากบริษัทที่เราก่อตั้งมาเองกับมือหรือครับ?

คือว่าเมื่อแอปเปิ้ลโตขึ้น เราก็จ้างคนที่เราคิดว่าเก่งมากๆ มาช่วยผมบริหารบริษัท ปีแรกเหตุการณ์ก็ราบรื่นดีแต่หลังจากนั้นนิสัยทัศนคติของเราเริ่มแยกทางกัน จนในที่สุด เราก็ไปด้วยกันไม่ได้ เมื่อถึงจุดนั้น คณะกรรมการบริษัทเลือกอยู่ข้างเขา ผมเลยถูกไล่ออกตอนอายุสามสิบ แล้วก็ออกเป็นแบบชาวดังมากด้วย ในพริบตาเท่านั้น สิ่งที่ผมทุ่มเทให้ทั้งชีวิตในวัยผู้ใหญ่ของผมก็สลายไป มันเป็นเรื่องที่สะเทือนใจผมมาก

ผมไม่รู้จะทำอะไรเป็นเวลาหลายเดือนหลังจากนั้น ผมรู้สึกว่าคุณทำให้เจ้าของธุรกิจรุ่นก่อนผิดหวัง รู้สึกว่าทำไปไม่ผลัดตกตอนที่เขากำลังหยิบยื่นมันขึ้นมาให้ผม ผมไปพบเดวิด แพกการ์ด กับบ็อบ นอยซ์ เพื่อขอโทษพวกเขาที่ทำทุกอย่างพังพินาศ ผมเป็นตัวอย่างของความล้มเหลวที่โด่งดัง ช่วงหนึ่งผมคิดขนาดจะหนีไปจากวงการ แต่เมื่อเวลาผ่านไป ผมก็เริ่มคิดได้อย่างซ้ำๆ

ว่าผมยังรักในสิ่งที่ผมทำอยู่สิ่งที่เกิดขึ้นที่แอปเปิ้ลไม่ได้เปลี่ยนแปลงความรู้สึกนี้เลย ผมถูกไล่ออก แต่ผมยังมีความรักอยู่ นั่นทำให้ผมตัดสินใจเริ่มต้นใหม่

ตอนนั้นผมไม่ได้คิดอย่างนี้ แต่ปรากฏว่าการถูกไล่ออกจากแอปเปิ้ลกลายเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะเกิดขึ้นกับผมได้ ภาวะอันหนักอึ้งจากความล้มเหลวแปรเปลี่ยนเป็นความรู้สึกเบาสบาย เมื่อผมกลับกลายเป็นมือใหม่ที่มีความเชื่อมั่นน้อยลง มันทำให้ผมมีความสร้างสรรค์ที่สุดช่วงหนึ่งในชีวิต

ในช่วงห้าปีหลังจากนั้น ผมก่อตั้งบริษัทชื่อ เน็กซ์ท์ อีกริชชี่ชื่อ พิกซาร์ และตกหลุมรักผู้หญิงมหัศจรรย์คนหนึ่ง ซึ่งต่อมากลายเป็นภรรยาผม พิกซาร์สร้างภาพยนตร์ขนาดยาวที่เป็นการ์ตูนที่เป็นแอนิเมชันล้วนๆ เรื่องแรกของโลก คือ ทอย สตอรี่ (Toy Story) และตอนนี้เป็นสตูดิโอแอนิเมชันที่ประสบความสำเร็จที่สุดในโลก หนึ่งในเหตุการณ์พลิกผันอันหน้าพิศวงก็คือ เมื่อแอปเปิ้ลซื้อกิจการของเน็กซ์ท์ ผมกลับคืนสู่แอปเปิ้ล และเทคโนโลยีที่เราพัฒนาที่เน็กซ์ท์ก็กลายเป็นหัวใจของแอปเปิลยุครุ่งเรืองในปัจจุบัน ตอนนี้อลรีนและผมมีครอบครัวที่อบอุ่นร่วมกัน

ผมเชื่อว่าเรื่องราวเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าแอปเปิ้ลไม่ไล่ผมออก แม้มันจะเป็นยาที่ขมมาก แต่ผมก็คิดว่าเป็นยาที่คนป่วยต้องการพอดี บางครั้งชีวิตก็กระแทกเราเหมือนอิฐ อย่าลืมครัทธานะครับ ผมเชื่อว่า**สิ่งเดียวที่ทำให้ผมผ่านพ้นช่วงนั้นมาได้คือความรักในสิ่งที่ผมทำ** นื่องๆ ต้องหาสิ่งที่ตัวเองรัก ผมหมายถึงทั้งงานและคนรัก เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตเราจะหมดไปกับการงาน **วิธีเดียวที่จะทำให้เรามีความสุขกับการทำงานคือเมื่อเราทำงานที่ยอดเยี่ยม และวิธีเดียวที่จะทำให้งานออกมายอดเยี่ยมคือ เมื่อเรารักงานที่เราทำ** ถ้านื่องๆ ยังหางานนั้นไม่เจอ จงหาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

งานก็เหมือนเรื่องของหัวใจเรื่องอื่นๆ ตรงที่เราจะรู้ว่ามัน “ใช่” เมื่อได้เจอกับมัน และการทำงานก็เหมือนความสัมพันธ์ที่ดีแบบอื่น คือมันจะดีขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้นผมอยากตอกย้ำให้หน่อยๆ ตามทางานที่รักจนกว่าจะเจอ อย่าท้อถอย

เรื่องที่สองของผมเกี่ยวกับความตายครับ

ตอนผมอายุสิบเจ็ด ผมอ่านคำคมประโยคหนึ่งที่ว่าไว้ทำนองนี้ **“ถ้าคุณใช้ชีวิตในแต่ละวันเหมือนมันเป็นวันสุดท้ายของคุณแล้วละก็วันหนึ่งคุณจะพบว่าสิ่งที่ทำไปนั้นถูกต้อง”** ผมรู้สึกประทับใจกับประโยคนี้มาก

ตั้งแต่นั้นมา กว่าสามสิบสามปี ผมมองหน้าตัวเองในกระจกทุกวัน แล้วถามตัวเองว่า “ถ้าวันนี้เป็นวันสุดท้ายของผม ผมจะอยากทำอะไรที่ผมกำลังจะทำวันนี้หรือเปล่า?” แล้วเมื่อไหร่ที่คำตอบคือ “ไม่” ติดกันหลายวัน ผมจะรู้ว่า ผมต้องเปลี่ยนอะไรบางอย่างแล้ว

ความล้าแก่ที่ว่าผมจะต้องตายในไม่ช้าเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่ผมรู้จัก ที่ผมใช้ในการตัดสินใจสำคัญๆ ของชีวิต เพราะเกือบทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นความคาดหวัง ความภูมิใจ ความกลัวการหน้าแตกและการผิดพลาดทั้งหลาย ล้วนไม่มีความหมายอะไรเลยเมื่อเทียบกับความตาย เหลือเพียงสิ่งที่สำคัญจริงๆ เท่านั้น มรณานุสติเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ผมรู้ ที่จะหลุดพ้นจากบ่วงความคิดที่ว่า เรามีอะไรที่ต้องเสีย เราทุกคนเปล่าเปลี่ยวอยู่แล้วครับ ไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่เราจะไม่ทำตามสิ่งที่ใจเราต้องการ

ประมาณหนึ่งปีก่อน หมอบอกว่าผมเป็นมะเร็ง ผมเข้าเครื่องสแกนเวลาเจ็ดโมงครึ่งตอนเช้า ผลออกมาชัดเจนว่ามีเนื้อร้ายที่ตับอ่อนของผม ตอนนั้นผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตับอ่อนคืออะไร หมอบอกว่าเขาค่อนข้างแน่ใจว่าผมเป็นมะเร็งแบบที่รักษาไม่หาย และผมไม่น่าจะอยู่ได้นานเกินสามถึงหกเดือน หมอบอกให้ผมกลับบ้านไปละสาธิตเรื่องต่างๆ ที่ค้างค้างอยู่ เป็นโน้ตของหมอที่แปลว่าให้ไปเตรียมตัวตายนั่นแหละครับ แปลว่าพยายามบอกลูกๆ ถึงสิ่งต่างๆ ที่คนปกติมีเวลาสิบปีที่จะบอก ให้บอกภายในไม่กี่เดือน แปลว่าให้เก็บความรู้ลึกทุกอย่างให้เรียบร้อย ให้ครอบครัวไม่ยุ่งยากใจเมื่อถึงเวลา แปลว่าให้เอ่ยคำอำลา

ผมหมกมุ่นอยู่กับคำวินิจฉัยนั้นทั้งวัน เย็นวันนั้นผมไปเข้ากระบวนการไบอ็อปซี (Biopsy) คือหมอต้องหย่อนกล้องเอ็นโดสโคป (endoscope) ลงไปในคอผมผ่านกระเพาะไปยังลำไส้ เอาเข็มชนิดยาแทงเข้าตับอ่อน ดูเอาเซลล์มะเร็งบางเซลล์ออกมา ตอนนั้นผมอยู่ใต้ฤทธิ์ยาชา ภรรยาผมซึ่งอยู่ในห้องด้วยเล่าให้ฟังว่า ตอนที่ส่องกล้องจุลทรรศน์ดูเซลล์มะเร็ง หมอหลายคนถึงกับร้องไห้ เพราะปรากฏว่า มันเป็นมะเร็งตับอ่อนชนิดหายาก ที่สามารถรักษาได้ด้วยการผ่าตัด หลังจากนั้นผมก็เข้ารับการผ่าตัด ตอนนั้นผมสบายดีแล้วครับ

นั่นเป็นเหตุการณ์ที่นำไปให้ผมใกล้ชิดกับความตายมากที่สุดในชีวิต ผมหวังว่ามันจะไม่มาใกล้กว่านี้ไปอีกหลายทศวรรษข้างหน้า เพราะผมได้ประสบด้วยตัวเอง ผมเลยสามารถเล่าสิ่งต่อไปนี้ให้เพื่อนๆ ฟัง ด้วยความ

มั่นใจว่าตอนที่ความตายเป็นแค่นามธรรมสำหรับผม

ไม่มีใครอยากตายหรอกครับ ขนาดคนที่อยากไปสวรรค์ก็ยังไม่อยากตายก่อนไปถึง ถึงกระนั้นเราทุกคนก็ต้องตายทั้งนั้น ไม่มีใครเคยรอดพ้นจากมัน แต่นั่นก็เป็นสัญชาตญาณที่ควรจะเป็น เพราะความตายเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ธรรมชาติให้เรามา เป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลงกำจัดของเก่าทิ้งเพื่อสละพื้นที่ให้กับของใหม่ ตอนนั้นนี่เองๆ ทุกคนเป็นของใหม่ แต่อีกไม่นานนับจากนี้ นี่เองๆ จะกลายเป็นของเก่าที่ธรรมชาติต้องกำจัด ขอโทษที่อาจฟังดูเวอร์นะครับ แต่มันเป็นความจริง

เวลาของเพื่อนๆ มีจำกัด ดังนั้นอย่าทำให้มันเปล่าประโยชน์ด้วยการใช้ชีวิตของคนอื่น อย่าตกเป็นทาสของกฎเกณฑ์-นั่นคือการใช้ชีวิตตามความคิดคนอื่น อย่าปล่อยให้เสียงของทัศนคติคนอื่นดังกลบเสียงของหัวใจเราเอง และที่สำคัญที่สุดคือ จงมีความกล้าที่จะเดินตามสิ่งที่หัวใจและสัญชาตญาณเรียกร้อง เพราะสองสิ่งนี้รู้อยู่แล้วว่าเพื่อนๆ อยากเป็นอะไร ทุกอย่างที่เหลือเป็นเรื่องรองลงมาทั้งนั้น

ตอนผมเป็นเด็ก มีหนังสือที่นำอัศจรรย์มากคือแคตตาล็อกของโลก (The Whole Earth Catalog) ซึ่งนับเป็นคัมภีร์ไบเบิลของคนรุ่นผม คนคิดแคตตาล็อกนี้ชื่อ สจ๊วต แบรินด เป็นคนเมืองเมนโล ปาร์ค ไม่ไกลจากนี้เลยครับ เขาทำให้หนังสือนี้มีชีวิตขึ้นมาด้วยอารมณ์กวี เรากำลังพูดถึงช่วงทศวรรษ ๑๙๖๐ ก่อนยุคคอมพิวเตอร์ ตั้งโต๊ะและโปรแกรมเวิร์ด แปลว่าแคตตาล็อกนี้ผลิตขึ้นจากเครื่องพิมพ์ดีด กรรไกร และกล่องโพลารอยด์ คล้ายๆ กับกุ๊กกึ่งในรูปกระดาษสามสิบห้าปีก่อนกุ๊กกึ่งเกิด มันเป็นอุดมการณ์ที่ยิ่งใหญ่และเต็มเปี่ยมด้วยเครื่องมือและไอเดียดีๆ มากมาย

สจ๊วตและทีมงานของเขาผลิตแคตตาล็อกออกมาได้ไม่กี่เล่ม ก่อนที่มันจะม้วนลี้ไป เขาเซ็นเล่มสุดท้ายออกมาประมาณกลางทศวรรษ ๑๙๗๐ ตอนนั้นผมมีอายุเท่าเพื่อนๆ ตอนนั้นปกหลังของเล่มนี้เป็นรูปถนนแถวชนบทยามเช้า แบบที่เพื่อนๆ นักผจญภัยชอบไปโบกรถกันนั่นแหละครับ ได้รูปเขียนว่า “อย่าทิ้งความกระหาย อย่าคลายความเชื่อ” (stay hungry, stay foolish) แล้วผมก็ใช้ประโยคนี้เป็นคติประจำใจมาตลอด และในวันนี้วันที่เพื่อนๆ ออกจากรั้วมหาวิทยาลัยไปเริ่มชีวิตใหม่ ผมขออวยพรให้เพื่อนๆ ด้วยประโยคนี้ครับ

“อย่าทิ้งความกระหาย อย่าคลายความเชื่อ”

ขอบคุณมากครับ...

ร่วมอนุโมทนา

เจ้าภาพแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๑. เจ้าภาพศาลาสถานที่

กราบขอพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยท่านอธิการบดี ผศ.เฉลิม มัติโก กรุณาให้ใช้สถานที่หอประชุมและบริเวณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ

๒. เจ้าภาพค่าน้ำใจแจกเป็นธรรมทาน

- คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ - คุณรัตนมน - คุณชุตินันท์ คุณทวีลาภ
- คุณสารภี วัชรานุกูล
- คุณพานิช เฮงรุ่ง และครอบครัว
- คุณบุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมพู่
- คุณพะเยาว์ ปลั่งมวก
- คุณวรลักษณ์ สุขสมัย
- คุณสมมติ สุขสมัย
- คุณสุนันท์ สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมรักษ์ - คุณแม่พรรณิ คำดา
- คุณยุวบุษ นงพรมมา
- คุณสุคนธ์ พลรัฐนาสิทธิ
- คุณอรทัย พลรัฐนาสิทธิ
- คุณสุพรรณ รัตนรังษิวัฒน์
- คุณอำพร โกลุพันธ์
- คุณเกษิษฐ์ - ด.ญ.อดิภา - ด.ญ.ฐิติรัตน์ ลีไธสง
- คุณเบ๊วย - คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณรักใจ พนาอภิชน
- คุณจิตตาพร ฐิตะสมบุญ
- คุณฉิมพร วราฐานวรกุล
- คุณแม่ฐิติรักษ์ นิธิสันถวะคุปต์
- คุณพัศพร โรจน์นิกรานนท์
- คุณมุกดา จงมันวัฒนา
- คุณเมย์ริ ตัลยารักษ์ และคณะเพื่อนๆ
- คุณกรวรรณ มูลเสริม
- คุณบุญร่วม ศรีบำรุง
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์
- คุณพิเชษฐ์ - คุณธวัชรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
- คุณบุตรพุท สุวรรณวิศาล
- คุณศิวาพร สุขวัฒน์
- คุณรุ่งนภา กุลชนะเมธาวิ
- คุณศิวีช มโนสัก
- คุณจิราภรณ์ ผิวเผือก
- คุณพัชร ศิริชัยวัฒน์
- คุณกิตติ ศิริชัยวัฒน์
- คุณณัฐชานา ชมจันทร์
- ร้านซุ้ม สตุติโอ ๕๕
- คุณดารณี ชุณักดิ์

- คุณอารีย์ ยังตรง
- คุณเปถน วิศุทธิเมธ
- คุณบุญชัย - คุณเม่นสนันท์ วิจารณ์จันทร์
- คุณพรจิตต์ ไสจักษณ์สัย
- คุณจตุพร ธโนปัจ
- คุณศันสยา ประวีณพร
- คุณภาวิตา สัมฤทธิ์
- คุณคณิศร ประสารเอ และครอบครัว
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
- คุณฉวีพรรณ - คุณชนนีย์ - คุณนัฐพงษ์ - คุณอาริสภา กุทอง และคุณธนิดา ติรปาลวัฒน์
- คุณรุ่งแสง นาคว่าไพ
- คุณปรารถณี นิตร์สมพร
- อ.จินดา มาสมบุญ
- คุณสุกัญญา-คุณนิตร์ชัย-ด.ญ.ณัฐวณิช นิตร์เจริญมงคล
- คุณเป็ยะพร นิตร์สมพร
- คุณนิภา วรพันธ์
- ด.ช.ปัทมวัฒน์ - ด.ญ.ปัทมพร จันทิมางกูร
- อ.สาตี สุภาภรณ์
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณเนนทกร - คุณวาสนิณี สักกะพลาญกูร
- คุณมาลี - คุณฐานิดา - คุณพิสุทธิ์ - คุณพิชัย จันทน์วัฒน์
- คุณนภาพร สุดแดง
- คุณวันทีนีย์ - คุณวรรณภา กิตติมหาคุณ
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสุรเดช - คุณเมธูรส เตชะศรีสุขโข
- คุณสมศักดิ์ - คุณวรรณภา คงสวัสดิ์ศักดิ์
- รศ.วรรณพร วัฒนชานุกร
- คุณเชษฐ - คุณอุศนา ทรกราวนิช
- คุณชยติ คงสวัสดิ์ศักดิ์
- คุณไชยชาติ คงสวัสดิ์ศักดิ์
- ด.ญ.ชัชชญา ทรกราวนิช
- คุณแม่ล้วนมณี แดงทองดี
- คุณพัชรินทร์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณสุรเดช - คุณเมธูรส เตชะศรีสุขโข
- คุณกัญญ์ - คุณสถานต์ญาณ์ ดวงแก้ว พิบูลย์
- คุณจุฑารัตน์ แก้วน้อย
- คุณเงิน ดาวทอง
- คุณอภิญา เปี่ยมทอง
- คุณอรุณพ ภาตราพูนสินไชย
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สังจา

๓. เจ้าภาพค่าซีดีแจกเป็นธรรมทาน

- คุณอัสพร ตั้งมโนกุล
- คุณเสาวลักษณ์ วงศ์ชานนท์
- คุณปณิณี สิวสุต

- คุณปณัย สิวสุต
- คุณเนพวรรณ แซ่ใจ
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน
- คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณลิขิตริมา ภูพัฒน์
- คุณธนันท์ สุนทรมนมัย
- คุณเพ็ญพิศ นวาระสุจิต
- คุณมาลี-คุณพิชัย-คุณฐานิดา-คุณพิสุทธิ์ จันทน์วัฒน์
- คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงศ์
- คุณพัชรินทร์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณเสาวลักษณ์ ภูจันทร์
- คุณอุไรวรรณ นิมนานสมบุญ
- คุณเมย์ริ ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณบุญร่วม ศรีบำรุง
- คุณรุ่งนภา กุลชนะเมธาวิ
- คุณศิวีช มโนสัก
- คุณรุจิรา สาธิตภัทร
- คุณสุนิสา ต้นบุญเสริม
- คุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์
- คุณมานี
- คุณวัชร - คุณรัตนา - คุณชินกฤต เมธาพิรุฬโรด
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
- คุณรุ่งแสง นาคว่าไพ
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- อ.จินดา มาสมบุญ
- อ.สาตี สุภาภรณ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณลลิตาพันธ์ อ่อนมณีวรรณ
- คุณสมภาพ คารสงวน
- คุณวันทีนีย์ - คุณวรรณภา กิตติมหาคุณ
- คุณเมธีรา หาญทรงคามิน
- คุณอดิศร-คุณลักษณ์-ด.ช.ชยธร สิงหจุฑะ
- คุณเฉลิมพันธ์ สมครพันธ์
- คุณเศรษฐ์สิทธิ์ ต้นทอง
- คุณสมจิตร์ ชื่นชมชาติ
- คุณชัพกิตต์ ชาญสมร
- คุณสุวีร เทียงทัศน์
- ครอบครัววงศ์วณิชอุทิศให้คุณพ่อปึงค์วณิช
- คุณสุรเดช - คุณเมธูรส เตชะศรีสุขโข
- คุณกัญญ์ - คุณสถานต์ญาณ์ ดวงแก้ว พิบูลย์
- ทพญ.ลำเทียน ดั่งสุวรรณ
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สังจา

๔. เจ้าภาพค่าเดินทางท่านวิทยากรและ

- องค์บรรยาย
- คุณเสาวลักษณ์ วงศ์ชานนท์
- คุณฉิมพร วราฐานวรกุล

- คุณเพ็ญพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณแม่ล้วนมณี แดงทองดี
- คุณพัชร์ศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรสร และครอบครัว
- คุณวิไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์ และครอบครัว
- ไม่ประสงค์ออกนาม
- จิว ICU รพ.สมุทรปราการ
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวิภาพร
- คุณบ๊วย-คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณชอ-คุณอารีย์ มงคลสวัสดิ์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณประสิทธิ์ศักดิ์ เนินสุวรรณ
- คุณอุกฤษฏ์-คุณแซมมศักดิ์ อานาวงษ์
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็อรรัตนพงษ์
- คุณพิสิษฐ์ - คุณชวัลรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
- คุณบุตรีพุทผ สุวรรณวิศาล
- คุณพธนา วิสุทธิเมธ
- คุณธัญพร ภูบั้งบอน
- คุณนวิพรรณ - คุณชนเชียร - คุณนัฐพงษ์-คุณอาริส่า ภูทอง และคุณธนิดา ธิรปาลวัฒน์
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสมจิตร์ ชื่นชมชาติ
- คุณสกล - ด.ช.ชนัดดี - ด.ญ.กมลพร เอี่ยมสินทรัพย์ และคุณนันทพร สมเจตน์
- คุณบุญร่วม ศรีบำรุง
- คุณศศิณันท์ เลิศรังสีพงษ์ และครอบครัว
- คุณประทีป-คุณสุวรรณา จิราวรรณสถิตย์ และครอบครัว
- คุณนพดล เอี่ยมอ้อมสำราญ
- คุณอารีย์ ยิ่งตรง
- คุณบุญชัย-คุณมนัสนันท์ วิจารณ์จันทร์
- คุณพรจิตต์ ไสจักษณ์นีย์
- คุณจตุพร ธิโนปัจ
- คุณภาวิตา สัมฤทธิ์
- คุณดุสิต ประสารเอ และครอบครัว
- คุณภัทรา เฟื่องวิทยาการ
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นง
- ครอบครัวสุชินญาพร
- คุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์
- คุณประเสริฐ-คุณธนาวัฒน์และครอบครัว ติระศิริชัย
- คุณวงศ์ แซ่ว่อง
- คุณนิภา และครอบครัววงศ์วิทย์กุล
- คุณนภาพร สุดแดง
- คุณวันทนี - คุณวรรณภา กิติมหาคุณ
- คุณเมทรา ทาญทรงคามิน
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ ทรกรวานิช
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณกัญฉัตร - คุณสกลานัญญาณิ ดวงแก้วพิบูลย์
- คุณนุกุล-คุณนำทิพย์ คุงวงษ์
- ทพญ.ลำเทียน ตัวงสุวรรณ
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สัจจา

๕. เจ้าภาพค้ำอาหารถวายพระสงฆ์ - แม่ชี -

- วิทยาการ**
- คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ - คุณรัตนมน - คุณชุติมน คุณทวีลาภ
 - คุณละออง - คุณสายสวาท ยมะสมิต และครอบครัว
 - คุณแม่จิตติรักษ์ นิธิสันถวะคุปต์
 - คุณทัศพร โรจนอิศรานนท์
 - คุณสุนนธ์ ตั้งตรงสุทธิกุล
 - คุณวัลยา วัตสถานนท์
 - คุณนิชาภา วชิรบังษ
 - คุณประภาพร เสถียรจารุการ
 - คุณพิมพ์ลลิตี ศิวพัฒนกิจติสุข
 - คุณสุวัฒน์ คำวิสุทธิ
 - คุณอุทัย - คุณชนินทร์ - คุณณัฐพงษ์ คำวิสุทธิ
 - คุณอรนุช โฆษิตพิพัฒน์
 - คุณสุนทรี เต็มวิสุทธิกุล
 - คุณเพ็ญพิศ นวาระสุจิตร์
 - คุณขวัญใจ ชิวเลิศปัญญา
 - คุณแม่ล้วนมณี แดงทองดี
 - คุณพัชร์ศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
 - คุณกรวรรณ มูลเสริฐ
 - คุณมาลินี บุญชูใจ และเพื่อนๆ
 - คุณสกล - ด.ช.ชนัดดี - ด.ญ.กมลพร เอี่ยมสินทรัพย์และคุณนันทพร สมเจตน์
 - ด.ญ.ชวัลยา แพงโสเม
 - คุณอารีย์ ยิ่งตรง
 - ลูกหลานคุณพ่อเป่งไ้ - คุณแม่พร้อม บางมูลนาก
 - คุณปาลิดา กัดประเสริฐ
 - คุณวันทนี-คุณวรรณ กิติมหาคุณ
 - คุณสมใจ ทองศรี
 - คุณเศรษฐีสิทธิ์ ต้นทอง
 - คุณเฉลิมพันธ์ุ์ สมครพันธ์ุ์
 - คุณวีระ-คุณสุกัญญา ภัทรวรรณกุล
 - คุณคุณวุฒิ สมุทรวรทันกุล
 - คุณทัศนีย์ เจียมรัตนศิลป์
 - คุณสุนี แสงมณีทอง
 - คุณแม่กิมเตียง แซ่เตี๋ย
 - คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สัจจา

๖. เจ้าภาพร่วมถวายสังฆทานแก่องค์บรยาย

- คุณจันทรวา สุานวรกุล
- คุณศิริไล บรรจบลาภ
- คุณแม่จิตติรักษ์ นิธิสันถวะคุปต์
- คุณทัศพร โรจนอิศรานนท์และครอบครัว
- คุณอุไร พูลกล้า
- พล.ร.ท.กษัย วรอุไร และครอบครัว
- คุณพิมพ์ไล แพงโสเม
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็อรรัตนพงษ์
- คุณอุกฤษฏ์-คุณแซมมศักดิ์ อานาวงษ์
- คุณธัญพร ภูบั้งบอน
- คุณพั วิสุทธิเมธ
- พญ.กฤษณา โฆษิตจิรินันท์
- คุณรุ่งแสง นาครำไพ

- คุณพลอย ฉัตรสมพร
- อ.จินดา มาสมบุญรณ์
- คุณมาลี ฉัตรสมพร
- คุณจิรัชญา ฉัตรสมพร
- คุณภาณิน อภิรักษ์สันติกุล
- คุณเหรียญชัย พวงเพ็ชร
- คุณนรินทร์-คุณธีรประภา เศวตประวีชกุล
- คุณแม่ทวี-คุณเฉลียว-คุณจำเรียง รุ่งเรือง อุทิศให้ คุณพ่อจรัส รุ่งเรือง
- คุณปรียานุช ศิลารณ
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสมจิต สมพิทักษ์
- คุณนฤมล นบอบ
- คุณกัญฉัตร - คุณสกลานัญญาณิ ดวงแก้วพิบูลย์
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณสุรเดช-คุณมธุรส เตชะศรีสุโข
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สัจจา

๗. เจ้าภาพค้ำเช่ารถสุขา จำนวน ๒ คัน

- คุณรักใจ พนาอภิชน
- คุณบ๊วย-คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณจิตาพร สฐิตะสมบุญรณ์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณแม่ล้วนมณี แดงทองดี
- คุณพัชร์ศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณมาลินี บุญชูใจและญาติ
- คุณบุตรีพุทผ สุวรรณวิศาล
- คุณวราภรณ์ อัครเวม
- คุณนพดล เอี่ยมสำราญ
- คุณอารียา เสริมทอง
- คุณรุ่งภา กุลชนะเมธาวิ
- คุณศิริช มโนสัก
- คุณอารีย์ ยิ่งตรง
- คุณบุญชัย-คุณมนัสนันท์ วิจารณ์จันทร์
- คุณพรจิตต์ ไสจักษณ์นีย์
- คุณจตุพร ธิโนปัจ
- คุณคันธยา ประวีณพร
- คุณภาวิตา สัมฤทธิ์
- คุณดุสิต ประสารเอและครอบครัว
- คุณนวิพรรณ-คุณชนเชียร-คุณนัฐพงษ์-คุณอาริส่า ภูทอง
- คุณธนิดา ธิรปาลวัฒน์
- คุณรุ่งแสง นาครำไพ
- คุณสุภัทรา เฟื่องวิทยาการ
- อ.จินดา มาสมบุญรณ์
- ครอบครัวสุชินญาพร
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นง
- คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินลดา ติระศิริชัย
- คุณสมจิตร์ ชื่นชมชาติ
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๘. เจ้าภาพค้ำเช่ารถบรรทุก-แรงงานขนของ

- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงษ์

- คุณแม่ล้วนมณี แดงทองดี
- คุณธีรพล เป่าจิ้น
- คุณรวีวรรณ คงเจริญ
- คุณอักษรชาติ มวารพันธ์
- คุณฉัญพร ภูบั้งบอน
- คุณวรรณวรัตน์ สุทธิกุลการณ
- คุณบุญชัย-คุณมนัสนันท์ วิจารณ์จันทร์
- คุณพรจิตต์ โสจิตันสนีย์
- คุณจตุพร ธโนปจัย
- คุณศันสยา ประวีณพร
- คุณภาวิตา สัมฤทธิ์
- คุณดุสิต ประสารเอ และครอบครัว
- คุณภัทรา เพ็ญวิทยาการ
- ครอบครัววิสุทธิญาณพร
- คุณพวงเพ็ชร ตั้งยี่นง
- คุณปาลิดา กัลดประเสริฐ
- คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินลดา ตีระศิริชัย
- คุณเพิ่มพงค์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สังจา

๙. เจ้าภาพค่าเดินทางเข้า

- กราบขอบพระคุณ พรไพศาลผ้าใบ โดยคุณปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ ให้ความอนุเคราะห์เดินทางเข้าจำนวน ๑๘ หลัง โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายและค่าบริการใดๆ
- กราบขอบพระคุณคุณเชษฐ ธรรมกานิช บริษัทอินเตอร์บีโตรเลียม ให้ความอนุเคราะห์เดินทางเข้าจำนวน ๒ หลัง โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ

๑๐. เจ้าภาพค่าดอกไม้และพวงมาลัย กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลทาภิรักษ์ และครอบครัว กรุณาเป็นเจ้าภาพหลักและดูแลการจัดแต่งดอกไม้ประดับเวที รวมทั้งพวงมาลัย รายนามเจ้าภาพที่ร่วมบริจาคคือ

- คุณมยุรี ตัลยารักษ์และเพื่อนๆ
- คุณมาลี นุญชูใจและครอบครัว
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
- พญ.กฤษณา โสเชิตจิรนนท์
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ต้นทอง
- คุณเฉลิมพันธ์ สัมครพันธ์
- กราบขอบพระคุณคณะบุญจากวัดปริวาส นำโดยคุณดิศพร เอฟเฟนดี และคณะ กรุณานำที่มัจฉาดอกไม้อย่างงดงามยิ่ง

๑๑. เจ้าภาพค่าอาหารผู้ฟังธรรม

- เจ้าภาพหลักอาหารเช้า
- กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลทาภิรักษ์ และครอบครัว
- เจ้าภาพหลักอาหารกลางวัน
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาคและครอบครัว
 - คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
 - คุณประวีตร - คุณนวลจันทร์ สุวรรณพัตรา

- คุณนรเทพ สุวรรณพัตรา
- คุณแม่ทองอยู่ สัมเขียว
- คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุขไช
- คุณเมณฑล ภาณุโกนิน
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ และครอบครัว
- คุณบุญเลิศ - คุณปัทมา สิริภัทรวณิช และครอบครัว
- คุณพรชัย - คุณสุพัตรา และคณะเพื่อน
- คุณนวิรัตน์ จิตรไคร้ครวญ
- ร้านศรีพิพัฒน์
- บจก.อินเตอร์บีโตรเลียม
- ครอบครัววงศ์สวัสดิ์-ตรรกาวณิช
- ครอบครัววงศ์ยลธรรม
- คุณปิ่นชาธิย์ จิตรไคร้ครวญ
- คุณธรรมบุญ มีศิลป์
- คุณวีระชัย บุญผสม
- คุณชาญชัย - คุณเบญจมาศ เกียรติไกรแก้ว
- พนักงาน บจก.มิตรแลนด์ คอร์ปอเรชั่น
- คุณสิทธิศักดิ์ - คุณยุวดี ล้วนพิชญ์พงศ์
- คุณพรพรหมทิพย์ สมสงวน และครอบครัว
- บจก.ไทยกริฟเท็ค
- คุณปริดา คัลกานนท์
- ผศ.วรรณพร วัฒนชานูกร
- ผศ.เกลียวพันธ์ ขจรพดุงกิตติ
- คุณพิเศษ ปรีชญากัท
- คุณสุรภา วรจิตธรรมกุล และลูกหลาน
- คุณเมธี ไอลันเทียะ
- บจก. น.เจริญกิจการ (๒๕๕๖)
- คุณนัชชา วรจิตธรรมกุล
- คุณประสงค์ - คุณวิภาพร เสาวรติชาดา และครอบครัว
- คุณชัชวาล สีใสพร
- คุณสุวรัตน์ เจนกิจจาไพบูลย์
- หจก.อาอาพานิชย์
- คุณสันติ ศิริวงศ์วัฒนา

รายนามเจ้าภาพสมทบ อาหารกลางวัน

- คุณทัตพร ไรจนอิตรานันท์
- คุณณรงค์-คุณชลพิณท์ เบญจมณีไพโรจน์
- คุณธวัชชัย-วรรณภา วัฒนชาติ
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- คุณพัชร์ศรณ์ มณีโรจน์ฉาย
- คุณมยุรี ตัลยารักษ์และคณะ
- คุณธีรพล เป่าจิ้นและคุณรวีวรรณ คงเจริญ
- คุณพิสิษฐ์ - คุณธวัชรัตน์ สร้อยเพชร
- คุณฉัญญรัตน์ พรพิมานชัย
- คุณกุลนที แสงนาถ
- คุณจินตนา เงินชุกกลิ่น
- คุณบุญชัย - คุณมนัสนันท์ วิจารณ์จันทร์
- คุณพรจิตต์ โสจิตันสนีย์
- คุณจตุพร ธโนปจัย
- คุณศันสยา ประวีณพร
- คุณภาวิตา สัมฤทธิ์
- คุณดุสิต ประสารเอ และครอบครัว

- คุณวัชร - คุณรัตนา - คุณชินกฤต เมธาพิรุฬห์ไชค
- คุณรุ่งแสง นาครำไพ
- คุณปาลิดา กัลดประเสริฐ
- อ.จินดา มาสมบุญ
- คุณเพิ่มพงค์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สังจา

๑๒. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม

- คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และครอบครัว
- คุณจรัสพร ฤทธารมย์
- คุณวราภรณ์ อัครเหม
- คุณรุ่งนา กุลชนะเมธาวิ
- คุณศิวัช มโนสัก
- คุณพิมพ์ลศิลป์ ทัพนันตกุล
- คุณอารีย์ ยิ่งตรง
- คุณบุญชัย - คุณมนัสนันท์ วิจารณ์จันทร์
- คุณพรจิตต์ โสจิตันสนีย์
- คุณจตุพร ธโนปจัย
- คุณศันสยา ประวีณพร
- คุณดุสิต ประสารเอ และครอบครัว
- คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และครอบครัว
- คุณนิภา วรพันธ์
- คุณศักดิ์ชัย - คุณเบญจวรรณ เลิศพานิชพันธ์
- คุณอารีญา เสริมทอง
- คุณธีระพงษ์ วงศ์รัตนานนท์
- คุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์
- คุณอนิวรรณ-นางวรรณภา ลีลาภรณ์ และครอบครัว
- คุณธีระชัย-นางวันที เกวาริยศิริพงศ์ และครอบครัว
- คุณภาวิพร เอียบศิริเมธี
- คุณณัฐพันธ์ กลินเกษตร
- น้ามน นื่องพุทธ นื่องเทียน
- ธีระศักดิ์ ทุวิรัตน์
- ปพนพัชร จาตุพรภัทรพันธ์
- ญัฐพร สุขละม้าย
- วัชร วัชรานกิก
- เพ็ญรุ่ง ลิมปสุวรรณคีรี
- พรศักดิ์ ชัยวัฒนชยา
- บ.ชงโควิศวกรรมและพนักงานทุกท่าน
- คุณเพิ่มพงค์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สังจา

๑๓. เจ้าภาพค่าไอลติน-กาแฟ ๔,๐๐๐ ถ้วย

- พระเทพพนม สุทธิมน
- คุณอัจฉริยา เกตุทัต
- คุณบัวขาว เล็กวรกุล
- คุณสินีนานู ทองงาม
- คุณวีระ - คุณสุกัญญา ภัทรวางกูร
- คุณพิชัย สุภาพงษ์
- คุณแม่จัญญ ลีตะฐาน
- พล.อ.ต.หญิงเกตุจี พินิจอักษร
- คุณเพิ่มพงค์-ด.ช.เอกสิทธิ์ธนพิพัฒน์สังจา
- คุณวรลักษณ์ สุขสมัย

- คุณสมมติษฐ์ สุขสมัย
- คุณสุนัญญา สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมวิชัย - คุณแม่พรรณิ คา
อนุโมทนา ชูปแจกเป็นธรรมทาน
- บ.จิมสก๊อป จำกัด
- คุณวีรภัทร์ ลิโพบูลย์ และครอบครัว
- คุณกัมพล อุตมาลัย และครอบครัว

๑๔. เจ้าภาพค่าอุปกรณ์ถ่ายทอดสดและกล้อง ถ่ายทำตลอดงาน

- กองทุนเผยแผ่ธรรมะของชมรมกัลยาณธรรม
- คุณวีระ-คุณสุกัญญา ภัทรวางกุล
- คุณสินีนานฎ ทองงาม
- คุณอรุณ สุระศราวงศ์
- คุณภาณิน อภิรักษ์สันติกุล
- คุณสรวิรัตน์ สำหรับของ
- คุณวรรณลักษณ์ จารุเรืองศรี
- พญ.ปารมีตา มารศรี
- คุณธีรวัช จงวิมาถสินธุ์
- คุณสรินดา มรกต
- คุณเสาวนีย์ เชื้อนพรัตน์
- คุณศิรินุช ประวีณพร
- คุณนรินทร์ - คุณธีระประภา เสวตประวิษฐกุล
- คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกา
(เป็นเจ้าภาพหลัก)

๑๕. กราบอนุโมทนาบุญคณะเจ้าภาพจาก สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ร่วมศรัทธาสับสนุน กิจกรรมธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม อย่างต่อเนื่อง

รายนามเจ้าภาพจากสหรัฐอเมริกา ครั้งนี้มีดังนี้

- คุณสมบุญ สิม่วง
- สุนันท์ สุวรรณคาม
- ครอบครัวเตชะสินธุ์
- คุณปิยะพรรณ รัตนสงวน
- คุณจินตนา สุขชัย
- คุณพ่อต๋นน้อย และครอบครัว
- คุณพัชรี แคมเบส
- คุณสุทัศน์ - คุณเล็ก เตียวสูงเนิน
- คุณอัญญา ชุมชื่น
- คุณภัทริดา ไพท์
- คุณอชรา หทัยทัศน์
- คุณประภาภรณ์ บัวเงิน
- คุณคึกฤทธิ พันธมโน
- คุณภาระเกตุ สุพันธุ์ชาติ
- คุณศศิธร บุนนาค
- คุณสุภาวดี เรื่องสินทรัพย์
- คุณสมฤดี บุญญวรรณ
- คุณปรียานุช เตชะสินธุ์ และครอบครัว
- คุณนิสา ตันติถาวร
- คุณคำป้อม เลียงผาสุข
- คุณพิลาสินี ทิพย์สังวาลย์
- คุณทิพย์วรรณ จันทร์ศรีน้อย
- คุณนงนุช สุนทร
- คุณภรณ์ ชูการคำ
- คุณพจนภรณ์ ชลาชีวะ

- คุณสุวิมล สังขธรรมวงศ์
- คุณสมพร
- คุณกรรณา อนันตवाल
- คุณศศิธร เฟาเลอร์
- คุณเดือน มอร์ตัน
- คุณวรรณภา แซ่อึ้ง
- คุณอมรา จันทร์ศิริรัตน์
- คุณพิศ แม็กแคท์
- ครอบครัวตั้งใจอยู่
- คุณพีระ ยศไตรศรีวิรัตน์
- คุณนงลักษณ์ ยศไตรศรีวิรัตน์
- คุณเมธี ดิทรัพย์ และครอบครัว
- คุณวันดี อภิชาติสกุล
- คุณพวงพิลาส โชติกเสถียร
- คุณเปิ้ล คุณแต้ว
- คุณสุภาภรณ์ พัฒนาดีศักดิ์กุล
- คุณจรรยา ชุตานา
- คุณณัฐญา คาร์เตอร์
- คุณสุภาภรณ์ พันธุ์ฤกษ์
- คุณแนนน้อย สงวนดีกุล
- คุณจันทน์ อธิวิบูลย์
- คุณประทุม วรชาติ
- คุณณัฐญา เลิศอัศวไชย
- กลุ่มแก้วรักบุญ
- คุณบุศราภรณ์ - คุณวิเชียร เอี่ยมรานนท์
และครอบครัว
- คุณเรื่องาน ช่วยเอี่ยม
- คุณจรรยา แซ่อึ้ง
- คุณจันทนา เขมโซคนที
- คุณพ่อศุภชัย-คุณแม่จันทรา ตั้งใจอยู่
- คุณณัฐพร แซ่ตั้ง
- คุณรุ่งตะวัน (ชรัตน์) แม็กเนส
และครอบครัว
- คุณอินทรา สิทธิสรเดช
- คุณณิษฐา PFINSTEN
- KAT HAYSOM
- PAM KHOO
- JUNE ZAW
- MARY SMITHY
- VENUS-ERIC PARINGTON
- SAM SOMSIN BOONSHAM
- KHAMKEO SUNDARA
- คุณเดือนกมล HOLLAND
- คุณสมส่วน-JEFF VANHOOKและ
เพื่อนกลุ่ม LAS VEGAS

(รวมทั้งหมด ๑,๗๐๐ ดอลลาร์)

๑๖. รลสุขาจำนวน ๒ คืน และรถขยะจาก กทม.

- กราบขอบพระคุณคุณกิตติเดช จิวสวัสดิ์
หัวหน้าส่วนวังสราญรมย์ ที่ช่วยประสาน
งานติดต่อด้วยความกรุณาเสมอมา
- กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชระ-คุณแม่
ทองสุก โลหารักษ์พงษ์และครอบครัว ที่
กรุณาเป็นเจ้าภาพหลักและช่วยติดต่อ
ประสานงานกับราชการอย่างดีเสมอมา

๑๗. แก้ว ๑,๘๐๐ ตัว

- กราบอนุโมทนาบุญ และขอกราบ
ขอบพระคุณพระพิพิธพัฒนกร ท่าน
เจ้าอาวาสวัดปริวาสและพระปลัด
บุญเรือง ปุณณโว ท่านผู้ช่วยเจ้าอาวาส
ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก
และให้คำแนะนำให้คำปรึกษา
ด้วยความเมตตาเสมอมา
- กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชระ-คุณแม่
ทองสุก โลหารักษ์พงษ์ และครอบครัว
กรุณาช่วยติดต่อประสานงาน

๑๘. อุปกรณ์และระบบไฟฟ้า รอบบริเวณงาน

- กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข
มหาเมฆ เอื้อเฟื้ออุปกรณ์หลัก
- กราบขอบพระคุณ บริษัทชงโควิศวกรรม
จำกัด เอื้อเฟื้ออุปกรณ์เสริม
- กราบขอบพระคุณคุณธีรเชษฐ์ กรุณา
ติดตั้งเดินสายตามจุดต่างๆ

๑๙. รถบรรทุกอาสา ของธรรมทาน

ขอกราบขอบพระคุณท่านเจ้าภาพรถต่างๆ ดังนี้

- คุณวีระ-คุณสุกัญญา อัศวพงษ์ไพศาล
และหจก.สทรุ่งกิจโลหะและครอบครัว
- คุณไพบูลย์ พิทยธนากุล และบริษัท
ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์จำกัด
- บริษัทอินเตอร์ไบโตรเลียม จำกัด
- คุณชัชวาล สีไสพร และครอบครัว
- คุณฉวีพรรณ ภูทอง และครอบครัว
- คุณธีรพล เป่าจีน และครอบครัว
- บริษัทชงโค วิศวกรรม จำกัด
- บริษัทวี.ที.การมันท์ จำกัด
- ครอบครัวโพธิ์นทีไท
- บ.สยามเฟริสทิวรี่จำกัด

ท่านต่างๆ ที่เอ่ยนามได้ให้ความอนุเคราะห์
รถบรรทุกขนของธรรมทานต่างๆ ด้วยความ
เมตตาอย่างยิ่ง (กราบขออภัยหากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน)

๒๐. พยาบาลอาสาจากโรงพยาบาล

สมุทรปราการ

กราบขอบพระคุณและอนุโมทนาบุญ
ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ
นายแพทย์มานิต หงสวีนิตกุล กรุณาอนุมัติ
พยาบาลอาสาพร้อมรถพยาบาล มาช่วยดูแล
สุขภาพ และป้องกันความเจ็บป่วยฉุกเฉิน
รายชื่อทีมพยาบาลอาสาสมัครดังนี้

- ๑.คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ (หัวหน้าทีม)
- ๒.คุณรำไพ รุ่งรัตนอุบล
- ๓.คุณศิริพรรณ นันท์รอง
- ๔.คุณลดาวัลย์ สามีกักดี
- ๕.คุณสุนันทา ตันตสุวรรณ
- ๖.คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
- ๗.คุณพิกุล จันทร์เจริญกิจ
- ๘.คุณจันทิมา สกลภักดี
- ๙.คุณอรุณ ไยศิริ

กำหนดการจัดงานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๓ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ
วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

- ๐๖.๐๐ น. ลงทะเบียน และรับประทานอาหารเช้า (เริ่มให้บริการก่อน ๐๖.๐๐ น.)
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงาน โดย ศศ.เฉลิม มัตติโก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- ๐๘.๔๕ น. พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิกรม (หลวงพ่อเลี่ยม ลีตธัมโม)
เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี แสดงธรรมเรื่อง **“ที่พึ่งที่แท้จริง”**
- ๑๐.๐๐ น. เจริญสติ และถวายสังฆทาน
- ๑๐.๓๐ น. หลวงปู่เณรคำ ฉัตติโก (พระวีระพล ฉัตติโก) วัดป่าขันติธรรม อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ
แสดงพระธรรมเทศนา
- ๑๑.๔๕ น. เจริญสติ ๕ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๒.๐๐ น. **พักรับประทานอาหารกลางวัน** (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๒๐ น. อาจารย์ดร.สนอง วรอุไร บรรยายเรื่อง **“พลังแห่งบุญญฤทธิ์”** และนำเจริญสติ
- ๑๔.๒๐ น. พักตามอัธยาศัย
- ๑๔.๓๐ น. หลวงปู่พุทธะอิสระ วัดอ้อน้อย อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม แสดงธรรมเรื่อง
“ปัจจุบันจิต” และปัจฉาวิไลสนาธรรม
- ๑๖.๐๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรม กล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๑๐ น. หลวงปู่พุทธะอิสระ นำเจริญสติ พิธีขอขมาและถวายสังฆทาน
- ๑๖.๓๐ น. หลวงปู่พุทธะอิสระ ให้พรและปิดงาน

- กาเลนะ ธัมมัสสันต เอตัมมังคละมุตตะมัง -
- การปิ้งธรรมตามกาล เป็นมงคลอันสูงสุด -

หมายเหตุ

- ขอเชิญทุกท่านร่วมถวายสังฆทานแก่พระสุปฏิปันโน ตามกำลังศรัทธา
- รับบริจาคสิ่งของ เครื่องใช้ และอาหารแห้งเพื่อการยังชีพ แก่ชุมชนผู้ป่วยที่วัดพระบาทน้ำพุ อ.เมือง จ.ลพบุรี (มีจุดรับบริจาคหน้างาน)
- รับลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ **ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒** หรือจนกว่าบัตรเต็มตามจำนวนที่จะสามารถออกบัตรได้แล้ว (กรุณาอ่านคำแนะนำโดยละเอียดที่หน้า ๑๖)
- สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ชมรมกัลยาณธรรม ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓
- ดูแผนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่หน้า ๒๕

www.kanlayanatam.com

ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ เพื่อเข้าฟังการบรรยายธรรม ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒

สำหรับผู้ที่ เป็นสมาชิกชมรมเท่านั้น

แบบฟอร์ม ๑ ใบ ต่อผู้สมัคร ๑ ท่านเท่านั้น หากมีผู้สมัครมากกว่า ๑ ท่าน กรุณาถ่ายเอกสารแบบฟอร์มนี้
เพื่อใช้กรอกข้อมูล

เลขที่สมาชิก

คำนำหน้าชื่อ ชื่อ นามสกุล

**รหัสประจำตัวประชาชน เลขที่ - - - -

ผู้สมัครทุกท่าน **ต้อง**อ่านคำแนะนำในการลงทะเบียนโดยละเอียดที่หน้า **๑๖**
กรุณาส่งแบบฟอร์มนี้มาทั้งใบ อย่าตัดเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งส่งมา

หมายเหตุ :

๑. การสมัครลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ **ต้องใช้แบบฟอร์มนี้เท่านั้น**
๒. กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อสิทธิในการรับบัตรลงทะเบียนของท่าน
๓. **พับ**ใบคำขอลงทะเบียน (**กรุณาอย่าตัดแบบฟอร์มนี้ลงเป็นชิ้นย่อยๆ**) ใส่ซองติดแสตมป์ (ตามน้ำหนัก) ส่งกลับมายัง

ชมรมกัลยาณธรรม

๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

ภายในวันที่ **๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒** หรือจนกว่าจะมีการออกบัตรเต็มตามจำนวนที่สามารถ
ออกบัตรได้แล้ว

๔. ท่าน**ต้อง**แนบซองเปล่าจำหน่ายซองถึงตัวท่านเอง **พร้อมติดแสตมป์** ส่งมาพร้อมกับใบคำขอ
ลงทะเบียน นี้ เพื่อทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนให้กับท่านต่อไป
๕. แบบฟอร์มนี้สามารถนำไปถ่ายเอกสารเพื่อแจกจ่ายให้กับท่านอื่นๆ ที่มีความประสงค์ที่จะลง
ทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ได้
๖. ชมรมฯ จำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมฟังธรรมบรรยายเพียง ๒,๕๐๐ ท่านเท่านั้น เพื่อความพร้อมใน
การจัดเตรียมอาหาร ของที่ระลึก และข้อจำกัดของจำนวนที่นั่งในหอประชุม
๗. สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ชมรมกัลยาณธรรม ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔ และ
๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓ หรือที่ <http://.kanlayanatam.geranun.com/> (กระดานสนทนา)

(ท่านควรถ่ายเอกสาร กรอกข้อมูล ส่งมาแทนการตัดจากหนังสือ)

ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ เพื่อเข้าฟังการบรรยายธรรม ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒

สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกชมรมเท่านั้น

แบบฟอร์ม ๑ ใบ ต่อผู้สมัคร ๑ ท่านเท่านั้น หากมีผู้สมัครมากกว่า ๑ ท่าน กรุณาถ่ายเอกสารแบบฟอร์มนี้ เพื่อใช้กรอกข้อมูล

ข้าพเจ้า ชื่อ นามสกุล อายุ ปี

**รหัสประจำตัวประชาชนเลขที่ - - - -

อาชีพ สถานประกอบการ

ประเภทกิจการ

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ : ชื่อหมู่บ้าน / อาคาร บ้านเลขที่

หมู่ที่ ตรอก / ซอย ถนน

แขวง / ตำบล เขต / อำเภอ

จังหวัด รหัสไปรษณีย์

หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ : โทรศัพท์ที่บ้าน

โทรศัพท์ที่ทำงาน โทรศัพท์มือถือ

โทรสาร / แฟกซ์ E-Mail

ต้องการรับวารสารข่าวสารของชมรมทางไปรษณีย์

ไม่ต้องการรับวารสารข่าวสารของชมรมทางไปรษณีย์ เนื่องจากสามารถอ่านได้ทางเว็บไซต์ของชมรม หรือ
รับได้จากแหล่งอื่นๆ

****พร้อมกันนี้ได้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ มาด้วยแล้ว****

และได้อ่านคำแนะนำในการลงทะเบียนโดยละเอียดที่หน้า ๑๖ เป็นที่เข้าใจเรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ.....(ตัวบรรจง)

(ผู้สมัคร)

หมายเหตุ :

๑. การสมัครลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ต้องใช้แบบฟอร์มนี้เท่านั้น
๒. กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อสิทธิในการรับบัตรลงทะเบียนของท่าน
๓. พบใบคำขอลงทะเบียน (**กรุณาอย่าตัดแบบฟอร์มนี้ลงเป็นชิ้นย่อยๆ**) ใส่ซองติดแสตมป์ ส่งกลับมายัง
ชมรมกัลยาณธรรม
๑๐๐ ถ.พระโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
ภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ หรือจนกว่าจะมีการออกบัตรเติมตามจำนวนที่สามารถออกบัตรได้แล้ว
๔. ท่านต้องแนบซองเปล่าจำหน่ายของถึงตัวท่านเอง พร้อมติดแสตมป์ ส่งมาพร้อมกับใบคำขอลงทะเบียนฯ นี้
เพื่อทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนให้กับท่านต่อไป
๕. แบบฟอร์มนี้สามารถนำไปถ่ายเอกสารเพื่อแจกจ่ายให้กับท่านอื่นๆ ที่มีความประสงค์ที่จะลงทะเบียนล่วงหน้า
ทางไปรษณีย์ได้
๖. ชมรมฯ จำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมฟังธรรมบรรยายเพียง ๒,๕๐๐ ท่านเท่านั้น เพื่อความพร้อมในการจัดเตรียมอาหาร
ของที่ระลึก และข้อจำกัดของจำนวนที่นั่งในหอประชุม
๗. สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ชมรมกัลยาณธรรม ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓

คำแนะนำในการลงทะเบียนเพื่อเข้ารับฟังบรรยายธรรมล่วงหน้าทางไปรษณีย์

๑. เพื่อความสะดวกของท่าน กรุณาแจ้งขอลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ภายในกำหนด (ถึงวันที่ ๑๕ ก.พ. ๕๒)
๒. การลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ไม่ใช่เป็นการจองที่นั่งล่วงหน้า แต่เป็นการประเมินยอดผู้ที่ประสงค์จะมาฟังธรรม ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงในวันงาน และเพื่อลดขั้นตอนการลงทะเบียนที่หน้างานให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ผู้ที่ลงทะเบียนล่วงหน้าทุกท่าน ควรแน่ใจว่าท่านสามารถเดินทางมาในวันงานได้จริงๆ
๓. ในการแจ้งลงทะเบียนทางไปรษณีย์ ท่านต้องแนบ **ซองเปล่าติดแสตมป์** จำนวนของถึงตัวท่านเองมาด้วย และ **กรณียาอย่างหนึ่งของเปล่านั้นแนบมา** เพื่อที่ทางชมรมฯ จะจัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าให้ท่านทันทีที่ได้รับใบคำขอฯ ของท่าน หลังจากนั้นท่านจะได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้า
๔. ท่านที่ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว ที่บัตรจะระบุเพียงชื่อ และรหัสสมาชิกของท่าน **ยังไม่ได้มีการระบุเลขที่ที่นั่ง** เนื่องจาก มีผู้ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าจำนวนหนึ่ง ไม่ได้เดินทางมาในวันงานตามที่แจ้งไว้ จึงไม่สามารถระบุเลขที่ที่นั่งล่วงหน้าได้ **ท่านที่มีบัตรลงทะเบียนแล้ว ต้องนำบัตรนั้นมาติดสติ๊กเกอร์เลขที่ที่นั่งในวันงานอีกครั้งหนึ่ง**
๕. **การจัดลำดับที่นั่งในวันงาน จะทำการติดสติ๊กเกอร์เลขที่ที่นั่ง ให้กับผู้ที่มีบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าและมาแสดงตัวที่จุดลงทะเบียนตามลำดับไป (ใครมาก่อน - ได้ที่นั่งก่อน) จนกว่าที่นั่งบนหอประชุมจะเต็ม หลังจากนั้นจะทำการติดสติ๊กเกอร์สำหรับที่นั่งเสริมด้านล่างสำหรับผู้ที่ไม่ได้ลงทะเบียนล่วงหน้าไว้ จะเปิดให้เข้าไปติดสติ๊กเกอร์เลขที่ที่นั่งได้ หลังเวลา ๐๘.๐๐ น.** ทั้งนี้ในกรณีที่ *เมื่อจำนวนผู้มาเข้าฟัง ยังไม่เต็มตามจำนวนที่กำหนดไว้เท่านั้น* (ประมาณ ๒,๕๐๐ ที่นั่ง) (**หมายเหตุ**) จำนวนบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าที่สามารถออกบัตรได้ทั้งหมด มีจำนวนประมาณ ๒,๕๐๐ ใบ ทั้งนี้ รวมจำนวนที่นั่งเสริมด้านล่างด้วย เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว มีโอกาสได้ที่นั่งในหอประชุม และที่นั่งเสริมด้านล่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลำดับก่อน-หลัง ในการมาแสดงบัตรเพื่อติดสติ๊กเกอร์เลขที่ที่นั่ง ในวันงาน
๖. กรุณากรอกข้อมูลในใบคำขอลงทะเบียนฯ ของท่านให้ครบถ้วน **ชัดเจน** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รหัสสมาชิก ชื่อ นามสกุล ****เลขประจำตัวประชาชน**** รวมทั้งที่อยู่ติดต่อได้สะดวก สำหรับผู้สมัครสมาชิกใหม่ (หากเขียน

ด้วยลายมือ ต้องเขียนด้วยตัวบรรจง อ่านง่าย)

๗. เนื่องจากที่ผ่านมา มีผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าแทนญาติมิตร หรือคนใกล้ชิด โดยที่ผู้ที่ถูกระบุชื่อนั้นไม่ทราบข้อมูล หรือไม่รู้ตัวมาก่อน ครั้งนี้จึงต้องขอรบกวนให้ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมทุกท่าน ****ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ของผู้สมัคร)**** มากับแบบฟอร์มใบคำขอลงทะเบียนล่วงหน้าด้วย **ส่วนผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่เป็นเด็ก อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชน (๑๓ หลัก) แทน**

อนึ่ง หากท่านสมาชิก ได้แนะนำผู้สมัครใหม่ให้สมัครเข้าลงทะเบียนทางไปรษณีย์ในครั้งนี้ ขอความกรุณาแจ้งข้อมูลทั้งหมด ตามคำแนะนำในหน้านี้ ให้ผู้สมัครใหม่ได้ทราบด้วย

๘. **ชมรมฯ ขอสงวนสิทธิ์ ในการพิจารณาจัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแก่ท่านที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้**

๙. *ที่อยู่ในการจัดส่งจดหมายถึงชมรมฯ ในการลงทะเบียนล่วงหน้า หรือสมัครสมาชิก* กรุณาติดต่อกันที่เดียว คือ **ชมรมกัลยาณธรรม**

๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ

อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๗๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๗๖๒๔,

๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓

โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๗๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓

๑๐. รูปแบบของงาน ทางชมรมฯ พยายามจะจัดการให้เรียบร้อยและเรียบง่าย เพื่อให้ทุกท่านรักษาสุขภาพจิตไว้ในงานครั้งนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่อาสาสมัครของชมรมฯ ทุกท่าน จะพยายามอำนวยความสะดวกให้ผู้เข้ารับฟังธรรมได้รับความสะดวกมากที่สุด หากมีสิ่งใดที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ ทางชมรมฯ ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วยและหวังว่าทุกท่านจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อนึ่ง หากมีข้อสงสัยประการใด สอบถามโดยตรงได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม ตามหมายเลขโทรศัพท์ข้างต้น กราบอนุโมทนาบุญกับทุกท่าน

๑๑. สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ที่ชมรมกัลยาณธรรม ๐๒ ๗๐๒ ๗๗๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๗๖๒๔ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓ หรือสำหรับสมาชิกที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการลงทะเบียนหรือต้องการสอบถามกิจกรรมอื่นๆ ของชมรมกัลยาณธรรม สามารถติดตามอ่าน หรือตั้งกระทู้สอบถามได้ที่กระดานสนทนาของชมรมกัลยาณธรรมทาง <http://kanlayanatam.geranun.com/>

๒๑. พัฒลมแอร์เย็นน้ำ จำนวน ๑๒ เครื่อง

ขอกราบอนุโมทนาบุญในความกรุณาของท่านเจ้าภาพดังนี้

- อ.ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณณัฐจักร์ หริพจน์ทวีกุลและครอบครัว
- คุณณัฐกมล หริพจน์พรกุลและครอบครัว
- คุณธนายุทธ สิริรัตนานนท์
- คุณอาภามาศ สิริรัตนานนท์

๒๒. โต๊ะขาวใหญ่ ๑๐๐ ตัว

กราบขอบพระคุณท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ ผศ.เฉลิม มัติโก กรุณาให้ความอนุเคราะห์

๒๓. ตู้รับบริจาคจำนวน ๑๕ ใบ

บริจาคโดยคณะศรัทธา ดังนี้

- รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
- ครอบครัววงสวัสดิ์-ตรรกาวณิช
- ครอบครัวล้วนพิชญ์พงศ์
- ครอบครัวอุเทนพิทักษ์
- ขอขอบคุณคุณแซชชี่ ตรรกาวณิช ช่วยออกแบบ และเป็นแม่งาน

๒๔. อุปกรณ์สติ๊กเกอร์และแผ่นลูกฟูก

ขออนุโมทนาท่านเจ้าภาพทันที บริจาคเป็นธรรมทาน

๒๕. แผงกั้นจราจร ๑๐๐ แผง

กราบขอบพระคุณพ.ต.อ.ประจักษ์ นาคศรีสุข ท่านรองผบ.น.๑ กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกจัดขออนุมัติ

๒๖. แก้วน้ำและจานพลาสติก

กราบขอบพระคุณ บริษัท ดี.เอส.ที เทคดิง จำกัดบริจาคมา

๒๗. ช้อนพลาสติก

กราบขอบพระคุณ คุณสมจิตต์ ครอบงมกุล

๒๘. ถุงผ้าใส่หนังสือแจกเป็นธรรมทาน/เสื้อชมรม

- กราบขอบพระคุณคุณแม่ทองสุก โลทารักษ์พงษ์และบริษัท ที.ที. การ์เมนต์จำกัด บริจาคผ้าและตัดเย็บให้ฟรี เป็นจำนวนมาก(รวมทั้งผ้าตัดเสื้อชมรม)

- ขอขอบคุณครอบครัวสมุทรรัตนกุล ครอบครัวเหล่านัทรนราลัยช่วยตัดเย็บสมทบ

- ขอกราบขอบพระคุณคุณสมถวิล ชูเกียรติวัฒนากุล บริหารตัดเย็บเสื้อชมรมเป็นจำนวนมาก

๒๙. ซองใส่วารสารส่งถึงสมาชิกและอุทิศในงานนี้

- กราบอนุโมทนาบุญ บริษัทภัณฑ์ดีพลาสติก โดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา

๓๐. กราบขอบพระคุณและอนุโมทนาบุญกับบริษัทออกบัวคู่จำกัด โดยคุณสุนันทา สีเลิศพันธ์ บริจาคชุดของขวัญเพื่อสุขภาพผลิตภัณฑ์ดอกบัวคู่จำนวน ๒,๐๐๐ ชุด

โรงทานกัลยาณธรรม

๓๑. กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชระ-คุณแม่ทองสุก โลทารักษ์พงษ์และครอบครัว บริจาคและจัดบริการอาหารเข้าดังนี้ ทั้งหมด ๔,๐๐๐ กวาชุด

- ข้าวไข่เจียว
- แกงลูกชิ้นปลากาย
- จับฉ่าย (เจ)
- พะโล้ (เจ)
- คั่วกลิ้ง (เจ)
- ผัดกระเพรา (เจ)

๓๒. ขนมไข่ ๓,๕๐๐ ชิ้น ขออนุโมทนาท่านเจ้าภาพได้แก่

- คุณขวัญชัย แซ่เงี้ยว
- คุณเมี้ยวเค็ง แซ่เอ็ง
- ครอบครัวโสภาสงศ์กาล

๓๓. อนุโมทนาสาธุร้านริน จ.ฉะเชิงเทรา

บริจาคกระดาษสาแท่ง ๓,๐๐๐ ชิ้น

๓๔. คุณพรสวรรค์ วิทยานุมาส

บริจาคหม้อหุงข้าวไฟฟ้าขนาดใหญ่ ๑ ใบ

๓๕. มาม่อนเค้ก ๒,๐๐๐ ชิ้น กราบอนุโมทนา

- คุณอักษรา ชูติมาวพันธ์
- หจก.ลีโอมอเตอร์ และเพื่อนฯ
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไทและครอบครัว
- คุณสุวิภา กลิ่นสุวรรณและครอบครัว

๓๖. คณะเจ้าภาพหลักอาหารกลางวัน (ตามรายชื่อแจ้งแล้ว) ร่วมกันบริจาค

- เห็ดหิมะผัดน้ำ (เจ) ๕๐๐ กล่อง
- มักกะโรนีผัดไข่ ๕๐๐ กล่อง
- ก๋วยเตี๋ยวคั่วไก่ (เจ) ๕๐๐ กล่อง
- ข้าวหมกไก่ ๕๐๐ กล่อง
- ข้าวราดไก่อบซอส ๕๐๐ กล่อง
- ข้าวหมูคลุกงา ๕๐๐ กล่อง
- บะหมี่แห้งหมูแดง ๕๐๐ กล่อง

๓๗. คุณธวัชชัย-คุณวันดา ธนาสุวรรณดีดี และครอบครัว บริจาคข้าวคลุกกะปิ จำนวน ๕๐๐ กล่อง

๓๘. คุณชัชวาล สีไสวพร บริจาค

- ข้าวราดผัดพริกขิง ๕๐๐ กล่อง
- โอเลี้ยง ๒,๐๐๐ แก้ว

๓๙. คุณวิชัย-คุณทิพวัลย์ จิระสุข และคุณนงนุช จิระสุขและญาติมิตร บริจาคดังนี้

- ผัดมักกะโรนีหมู ๒๐๐ กล่อง
- นำกระเจียบ ๕๐๐ ถ้วย

๔๐. คุณรังษี-คุณยาใจ เลาทะกุลและครอบครัว

คุณสมศักดิ์-คุณยุภา เนตรมัยและครอบครัว

บริจาค ก๋วยเตี๋ยวสุโขทัย ๒๐๐ ซาม

๔๑. คุณสุชาติ บริจาคผัดพะแนงราดข้าว ๑๐๐ กล่อง

๔๒. คุณวีระ-คุณสุกัญญา ภัทรวรางกูร บริจาค ข้าวหมูแดง ๑๐๐ กล่อง

๔๓. คุณดวงกมล นาคศรีสุขและครอบครัว บริจาค ข้าวต้มมัดไส้เผือก-ไส้กล้วย ๒๐๐ ชิ้น

๔๔. -คุณทัศนีย์ เจียมรัตนศิลป์

บริจาคกล้วยเดี่ยวหลอด ๑๐๐ จาน

- คุณคุณุณิ สมุทรรัตนกุล

บริจาคข้าวขาหมู ๑๐๐ จาน

บริการจัดทำโดย ครอบครัวสมุทรรัตนกุล (รวมทั้งจับฉ่าย-ผลไม้-กล้วยเดี่ยวลุยสวน)

๔๕. บริจาคน้ำดื่ม ๑,๔๕๐ แก้ว ขออนุโมทนาเจ้าภาพดังนี้

- หจก.อาอาพาณิชย์
- บจก.อินเตอร์ปิโตรเลียม
- บจก.เมียนเท็ก เอกซ์พอร์ต
- คุณสุทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวศน์และครอบครัว

๔๖. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครธรรมบริการ

- คณาจารย์-นศ.จาก ม.สยาม นำทีมโดย อ.เบญจวรรณ อุซุงษ์อมร
- พนักงาน บ.บางจากปิโตรเลียม นำโดยคุณดุสิต ประสาระเอ และเพื่อนฯ
- บริษัทซงโควิศวกรรม นำโดยคุณภาครณัฐ จูจาธมนันท์
- พนักงาน บ.ปูนซีเมนต์ไทยจำกัด นำทีมโดยคุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- ทีมบริการอาหารนำโดย คุณพ่อวัชระ-คุณแม่ทองสุก โลทารักษ์พงษ์
- ทีมลงทะเบียนนำโดยกลุ่มธรรมะรักษานและเพื่อนฯ
- บ.อินเตอร์ปิโตรเลียม นำโดยคุณแซชชี่-คุณชยุติ ตรรกาวณิช
- คณะศรัทธาจาก จ.สมุทรปราการ
- มศว.องครักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

กราบขอบพระคุณและอนุโมทนาบุญทุกท่านที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่ท่านได้สละแรงกายแรงใจ มาร่วมเป็นธรรมะบริการ ซึ่งไม่สามารถเอ่ยนามได้ทั้งหมด ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านและขอระลึกในคุณความดีของทุกท่านตลอดไปสาธุ อนุโมทามิ

๔๗. กราบขอบพระคุณ ทีมงานประชาสัมพันธ์

นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการส่องโลก-ส่องธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔๔ Khz. ทุกวันเสาร์เวลา ๐๕.๓๐-๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐-๒๔.๐๐ น.

๔๘. กราบขอพระคุณบริษัทางกอกเยนเนอริลเอ็กซ์เพรสจำกัด โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิ์พงษ์ และครอบครัวที่กรุณาแบ่งพื้นที่ในบริษัทจัดเป็นร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรมด้วยความเมตตาเสมอมา

๔๙. กราบขอพระคุณคุณอำพล ลีมหองคำ และครอบครัว ที่ให้ความอนุเคราะห์เครื่อง-จอ LED (จอยักษ์) ขนาดใหญ่ติดตั้งให้บริการฟรีเป็นธรรมทานตลอดงาน

๕๐. ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพธรรมทานต่างๆ ในงานนี้

- คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลหารักษ์พงษ์ บริจาค MP3 ชุดใต้ร่มโพธิญาณ จำนวน ๕,๐๐๐ ชุด
- คุณดวงวิภา ยุทธสุริยพันธ์ และกลุ่มธรรมะลีซา บริจาค MP3 เสียงอ่าน ๓ มรณ+มทาสติปฏิฐาน ของดั่งตฤณ จำนวน ๔,๐๐๐ แผ่น
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ต้นทอง และคณะเพื่อนๆ บริจาค MP3 เรื่องมกเกสฬ จำนวน ๔,๐๐๐ แผ่น
- คุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร ร่วมกับชมรมกัลยาณธรรม ร่วมบริจาคสร้างหนังสือนอกเหตุ เหนือผล ของหลวงปู่ชา สุภัทโท จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม
- คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และเพื่อนๆ บริจาคหนังสือเกิดมาทำไม ของพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก ๔,๐๐๐ เล่ม
- คณะศิษย์หลวงปู่ท่อน บริจาครวมโอวาทจากหลวงปู่ท่อนจำนวน ๔,๐๐๐ เล่ม
- คุณธนากร รัตนภิภพ และ บ.แสงเมืองการพิมพ์ บริจาคแผ่นพับธรรมะคำสอน จำนวน ๕,๐๐๐ แผ่น
- คุณนิตย จารุศร (พี่ชายผู้มีใจเมตตาเสมอมา) เมตตาบริจาคหนังสือสารธรรม จำนวน ๑๐๐ เล่ม
- บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) บริจาคนิตยสารซีเคร็ต จำนวน ๔,๐๐๐ เล่ม

ธรรมบรรณาการที่แจกในงานแสดงธรรม

๒๓ พ.ย.๕๑

๑. หนังสือพุทธวจน (คุณสมบัติพระโสตาบัน) พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล
๒. หนังสือพุทธโฆษณ (คุณสมบัติพระโสตาบัน) พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล
๓. หนังสือวิถีแห่งความรู้อัจฉริยะของพระอาจารย์ปราโมทย์ ปาโมชโช
๔. หนังสือการบวชอยู่ที่บ้าน ท่านพระอาจารย์พุทธทาส อินทปัญโญ
๕. หนังสือหนึ่งในร้อย พระอาจารย์มหาวุฒิชัย วชิรเมธี

๖. หนังสือสนทนาภาษาธรรม เล่ม ๑๒ อ.ดร.สนอง วรอุไร
 ๗. หนังสือวิถีการปฏิบัติ พระอาจารย์ปราโมทย์ ปาโมชโช
 ๘. หนังสือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง
 ๙. หนังสือมทาสติปฏิฐานสูตร อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง
 ๑๐. หนังสือเกิดมาทำไม พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก
 ๑๑. หนังสือบันทึกธรรมจากหลวงปู่ พระราชมานวิสุทธิโสภณ (หลวงปู่ท่อนญาณธโร)
 ๑๒. หนังสือนอกเหตุเหนือผล หลวงพ่อชา สุภัทโท
 ๑๓. หนังสือศีลและปัญญา ดร.สนอง วรอุไร
 ๑๔. MP3 ชุดหลวงพ่อชาตอบปัญหา (ใต้ร่มโพธิญาณ) ของหลวงพ่อชา สุภัทโท
 ๑๕. MP3 ชุดรอยธรรม (๒๑ กัณฑ์) รวมธรรมะจากพระอริยสงฆ์
 ๑๖. CD เรื่องท่านมองพระพุทธศาสนาเหลี่ยมไหน ของหลวงปู่วัย จัดตาลโย
 ๑๗. VCD เรื่องจากทางทาสถึงสวรรค์เบื้องของพระอาจารย์มหาวุฒิชัย วชิรเมธี
 ๑๘. MP3 เรื่องการบำเพ็ญบารมีของพระโพธิสัตว์
 ๑๙. MP3 ชุดทางสายเอกของ อ.ดร.สนอง วรอุไร
 ๒๐. CD เสียงอ่านเรื่องเด็กหญิงพิมพ์ดี จากห้องบันทึกเสียงกัลยาณธรรม
 ๒๑. MP3 รวมบรรยายของ อ.พล.อ.ต.นพ. บุญเลิศ จุลเกียรติ
 ๒๒. MP3 รวมธรรมจากดั่งตฤณ (๓ มรณ+มทาสติปฏิฐานสูตร)
 ๒๓. MP3 เสียงอ่านเรื่องมกเกสฬ ของ อ.สุทัสสา อ่อนค้อม
 ๒๔. VCD เรื่องพุทธพจน์ศึกษา ของ พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล
 ๒๕. VCD รวมบรรยายภาคงานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๑ ของชมรมกัลยาณธรรม
 ๒๖. นิตยสารซีเคร็ต จากบ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) ๔,๐๐๐ เล่ม
 ๒๗. ชุดผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ จาก บ.ดอกบัวคู่ จำกัด (แจกตอนลงทะเบียน) ๒,๐๐๐ ชุด
- ชมรมกัลยาณธรรมขอขอบคุณกราบขอพระคุณทุกๆ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรมเผยแพรศาสทนายอย่างต่อเนื่องของพวกเราทุกคน
- ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลาย ชมรมกัลยาณธรรมจึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันนำประโยชน์และสันติสุข มาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ขอขอบน้อมแทบบาทพระบรมศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้า

ขอขอบน้อมบูชาพระธรรม อันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย

ขอขอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

ขอขอบน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม ถวายมหากุศลมทาทานนี้ แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแลพระบรมวงศานุวงศ์ ขอจงทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยืนนาน

ขออุทิศบุญกุศลจากมทาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์และวิญญานแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทาง สัมภเวสีทั้งหลาย ที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้และทุกภพภูมิ

ขออุทิศบุญกุศลแต่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมทาทาน มหากุศลอันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งมีอานิสงส์เหนือการให้ทั้งปวง คือมีอานิสงส์สูงสุด

ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหากุศลจิตตลอดไป

๑. ปุพพเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)
 ๒. ปุญจเจตนา (เจตนาขณะให้)
 ๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)
- สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้อานันท์บริสุทธ์ของท่านมีผลมาก มีผลไพฑูลย์

ขอกราบอนุโมทนาบุญแต่ทุกท่าน และขอแบ่งปันบุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ทุกภพ ทุกภูมิ

ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจงทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ ของการให้ทานบุคคล ให้ข้าว ชื่อว่า ให้กำลัง ให้ผ้า ชื่อว่า ให้วรรณะ ให้ยานพาหนะ ชื่อว่า ให้ความสุข ให้ประทับโคมไฟ ชื่อว่า ให้แสงสว่าง ส่วนผู้ที่ให้ธรรมะ ชื่อว่า ให้อมฤตธรรม

ขอกราบขอขมา หากขาดตกชื่อและคณะใดไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาดน้ำใจทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

**คณะทำงาน
ชมรมกัลยาณธรรม**

รางวัลที่ ๑ รับขวัญศักราชใหม่ ๒๕๕๓

อ.สุชีพ ปุญญานุภาพ

ขอแนะนำให้อ่านโดยทันที เป็นคำอธิษฐานที่ ไพเราะ และประทับใจมากๆ เพื่อจิตที่เป็นสุขสงบอย่างบริสุทธิ์ ขอนุโมทนา

สมาคมพระพุทธรักษาแห่งหนึ่งประกาศ ชักชวนประชาชนให้ส่งข้อเขียนเรื่อง **“ถ้าข้าพเจ้าจะเปิดเผยความปรารถนาหรือคำอธิษฐาน”** ไปที่สมาคม ฉบับของใครดีที่สุดในที่สุด จะได้รับรางวัล

แต่รางวัลนั้นก็แปลกอยู่ คือแทนที่จะเป็นเงิน เป็นทองหรือของที่ระลึก กลับเป็นว่าข้อเขียนของผู้นั้น จะได้รับการพิจารณาจัดพิมพ์ในวารสารของสมาคม ที่ ออกเป็นประจำนั้นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งจะจัดพิมพ์ เป็นใบปลิวหรือจุลสารสำหรับแจกแก่ประชาชน เพราะ ฉะนั้นรางวัลดังกล่าวนี้ก็คือการได้มีส่วนช่วยกันบำเพ็ญ ประโยชน์แก่คนทั่วไป ซึ่งทางสมาคมถือว่าสูงกว่าการ ได้เงินทองหรือสิ่งของ

ข้อกำหนดนั้นมีอยู่ว่า ถ้าท่านจะตั้งความ ปรารถนาใดๆ หรืออธิษฐานจิตเพื่ออะไรในฐานะที่เป็น พุทธศาสนิกชน และถ้าท่านจะเปิดเผยความปรารถนา หรือคำอธิษฐานนั้นให้คนอื่นได้ทราบบ้าง ก็ขอให้ เขียนมาเป็นข้อๆ ไม่เกิน ๑๐ ข้อ และจะอธิบายคลุม ทั้งหมดก็ได้ แต่คำอธิบายทั้งหมดนั้นจะต้องไม่ยาวเกิน ๑ หน้ากระดาษ

คนที่ได้ทราบประกาศนี้พากันสนใจ ที่เห็นว่า เป็นการประกวดไม่ซ้ำแบบใครและมีที่ท่าว่าเป็นคำสอน ไปในตัวของสมาคมพระพุทธรักษาแห่งนั้น ตั้งแต่ เริ่มประกาศให้ประชาชนรู้ ก็เป็นคำสอนแบบให้คิด เอง ใครคิดเป็นก็ได้รับคำสอนมาก ใครคิดไม่เป็น หรือคิดไม่ออก ประกาศนั้นไม่เป็นพิษเป็นภัยอะไร แต่กลับให้สติที่จะช่วยกันบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนด้วยซ้ำ

กรรมการสมาคมปรึกษากันว่า ผู้ส่งข้อความเข้า ประกวดถ้ามีถึง ๑๐ คน ก็นับว่าน่ายินดีเป็นอย่างยิ่งแล้ว แต่กลับปรากฏว่า มีผู้ส่งข้อความเข้าประกวดอย่าง มากมายเกินที่คาดคิดไว้

คณะกรรมการของสมาคมต้องตรวจข้อเขียนที่ ส่งมาประกวดนั้นอย่างเคร่งเครียด ในจำนวนข้อเขียน

หลายร้อยฉบับ มีอยู่ฉบับหนึ่งที่เขียนส่งมาเฉพาะคำ แสดงความปรารถนาหรือคำอธิษฐาน รวม ๑๐ ข้อ ไม่มี คำอธิบายประกอบ ในการนี้ผู้ส่งมากล่าวว่าเห็นว่าคำ อธิษฐานเหล่านี้ชัดเจนในตัวแล้วจึงไม่จำเป็นต้องเขียน อธิบายเพิ่มเติมอีก เว้นไว้แต่ตอนท้ายคำอธิษฐาน ได้กล่าวสรุปไว้เพื่อให้เห็นว่า ตัวผู้เขียนยังไม่ดีพอ จึงต้องมีหลักฐานไว้เตือนตัวเอง และที่แปลกก็คือ เป็นคำอธิษฐานเพื่อคุณธรรม มากกว่าการขอทรัพย์ สมบัติใดๆ

คณะกรรมการมีมติเป็นเอกฉันท์ตัดสินใจให้ข้อ เขียนของผู้นั้นได้รางวัลที่ ๑ แต่ก็ไม่สามารถทราบ ได้ว่าผู้นั้นเป็นใคร เพราะมิได้ให้ชื่อที่อยู่กำกับไว้ด้วย

ข้อเขียนที่แสดงถึงความปรารถนาหรือคำ อธิษฐาน ๑๐ ประการนั้น มีดังต่อไปนี้

๑. ขออย่าให้ข้าพเจ้าเป็นคนคิดจะได้ดีอะไร อย่างลอยๆ นั่งนอนคอยแต่โชคความ โดยไม่ลงมือ ทำความดี หรือไม่เพียรพยายาม สร้างความเจริญ ก้าวหน้าให้แก่ตน ถ้าข้าพเจ้าจะได้ดีอะไรก็ขอให้ ได้ เพราะทำได้ทำความดีอย่างสมเหตุสมผลเถิด

๒. ขออย่าให้ข้าพเจ้าเป็นคนลืมนตดูหมิ่น เหยียดหยามใครๆ ซึ่งอาจต่อยกว่าในทางตำแหน่ง สถานะ การเงิน หรือในทางวิชาความรู้ ขอให้ข้าพเจ้ามีความ เห็นอกเห็นใจคนอื่น ให้เกียรติแก่เขาตามความเหมาะสมในการติดต่อเกี่ยวข้องกันเถิด อย่าแสดงอาการ ช่มชู้เยาะเย้ยใครๆ ด้วยประการใดๆ เลย ขอให้มีความอ่อนโยน นุ่มนวล สุภาพเรียบร้อยเถิด

๓. ถ้าใครพลาดพลั้งลงในการครองชีวิตหรือ ต้องประสบความทุกข์ ความเดือดร้อนเพราะเหตุใดๆ ก็ตาม ขอให้ข้าพเจ้าเหยียบบ่าช่วยเติมคนเหล่านั้น แต่จงมีความกรุณาหาทางช่วยเหลือลุกขึ้น ช่วยผ่อน คลายความทุกข์ร้อนแก่เขาเท่าที่จะสามารถทำได้

๔. ใครก็ตามที่มีความรู้ความสามารถขึ้นมาเท่า เทียมหรือเกือบเท่าเทียมข้าพเจ้าก็ดี มีความรู้ความ

สามารถหรือมีผลงานอันปรากฏดีเด่น สูงส่งอย่างน่า
นิยมยกย่องยิ่งกว่าข้าพเจ้า ขออย่าให้ข้าพเจ้ารู้สึก
ริษยาหรือกังวลใจในความเจริญของผู้นั้นเลยแม้แต่น้อย
ขอให้ข้าพเจ้าพลอยยินดีในความดี ความรู้ความสามารถ
ของบุคคลเหล่านั้นด้วยใจจริง ช่วยส่งเสริมสนับสนุน
และให้กำลังใจแก่คนเหล่านั้น อันเข้าลักษณะการมี
มุทิตาจิตในพระพุทธศาสนา ซึ่งตรงกันข้ามกับความ
ริษยา ขออย่าให้เป็นอย่างบางคน ที่เกรงนักหนาว่า
คนอื่นจะดีเท่าเทียมหรือดียิ่งกว่าตน คอยหาทางพุดจา
ติเตียน ใส่โคลีให้คนทั้งหลายเห็นว่าผู้หนึ่งยังบกพร่อง
อย่างนั้นอย่างนี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีน้ำใจสะอาด พุดส่งเสริม
ยกย่องผู้อื่นที่ควรยกย่องเถิด

๕. ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีน้ำใจเข้มแข็งอดทน อย่า
เป็นคนขี้บ่น ในเมื่อมีความยากลำบากอะไรเกิดขึ้น ขอ
ให้ม่กังวลใจต่อผู้กับความยากลำบากนั้นๆ โดยไม่
ต้องอ้อนวอนให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาช่วย ขออย่าเป็นคน
อ่อนแอเหลือวหาที่พึ่ง เพราะไม่รู้จักทำตนให้เป็นที่พึ่ง
ของตนเลย ขออย่าให้ข้าพเจ้าเป็นคนชอบได้อภิสิทธิ์ คือ
สิทธิเหนือคนอื่น เช่น ไปตรวจที่โรงพยาบาล ก็ขอให้
พอใจนั่งคอยตามลำดับ อย่าว่าหน่วยจะเข้าตรวจก่อน
ทั้งที่ตนไปถึงทีหลังในการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกใดๆ
ขออย่าให้ข้าพเจ้าคิดหาวิธีลัดหรือวิธีทุจริตใดๆ รวมทั้ง
ขออย่าได้วิ่งเต้นเข้าหาคนนั้นคนนี้ เพื่อให้เขาช่วย
ให้ได้ผลดีกว่าคนอื่น ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าอาจมีคะแนนสู้
คนอื่นไม่ได้เถิด

๖. ข้าพเจ้าทำงานที่ใด ขออย่าให้ข้าพเจ้าคิดเอา
เปรียบหรือคิดเอาแต่ได้ ในทางส่วนตัว เช่น เถลไถล
ไม่ทำงาน รีบเลิกงานก่อนกำหนดเวลา ของงมีความ
ขยันหมั่นเพียร พอใจในการทำงานให้ได้ผลดี ด้วย
ความตั้งใจและเต็มใจ เพื่อประโยชน์ของตนเอง ฉะนั้น
เถิด อันเนื่องมาแต่ความไม่คิดเอาเปรียบในข้อนี้ ถ้า
ข้าพเจ้าบังเอิญกำเกินข้าวของ ของที่ทำงานไปในทาง
ส่วนตัวได้บ้าง เช่น กระดาษ ซอง หรือ เครื่องใช้ใดๆ
ขอให้ข้าพเจ้าระลึกอยู่เสมอว่าเป็นหนี้บุญ และพยายาม
ใช้หนี้คืนด้วยการซื้อใช้หรือทำงานให้มากกว่าที่กำหนด
เพื่อเป็นการชดเชยความกำเกินนั้น ข้อนี้รวมทั้ง ขอให้
ข้าพเจ้าอย่าเอาเปรียบชาติบ้านเมือง เช่น ในเรื่องการ
เสียภาษีอากร ถ้ารู้ว่ายังเสียน้อยไปกว่าที่ควร หรือ
ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ขอให้ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่
จะชดใช้แก่ชาติบ้านเมืองอยู่เสมอ เมื่อมีโอกาสตอบแทน

เมื่อไร ขอให้รีบตอบแทนโดยทันที เช่น ในรูปแห่งการ
บริจาคบำรุงโรงพยาบาล บำรุงการศึกษาหรือบริจาค
เพื่อสาธารณประโยชน์อื่นๆ แบบบริจาคให้มากกว่าที่
รู้สึกว่ายังเป็นหนี้ชาติบ้านเมืองอยู่เสมอ และในข้อนี้
ขอให้ข้าพเจ้าปฏิบัติแม่ต่อเอกชนใดๆ ขออย่าให้
ข้าพเจ้าคิดเอาเปรียบหรือโกงใครเลยแม้แต่น้อย แม้แต่
จะซื้อของ ถ้าเขาทอนเงินเกินมา ก็ขอให้ข้าพเจ้ายินดี
คืนให้เขากลับไปเถิด อย่ายินดีว่ามีลาภ เพราะเขา
ทอนเงินเกินมาให้เลย

๗. ขออย่าให้ข้าพเจ้ามักใหญ่ใฝ่สูง อยากมีหน้า
มีตา อยากมีอำนาจ อยากเป็นใหญ่เป็นโต ขอให้ข้าพเจ้า
ใฝ่สงบ มีความเป็นอยู่อย่างง่ายๆ ไม่ต้องเดือดร้อน
ในเรื่องการแข่งดีกับใครๆ ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้าพอจะ
เดาได้ว่า ความมักใหญ่ใฝ่สูง ความอยากมีหน้ามีตา
ความอยากมีอำนาจ และอยากเป็นใหญ่เป็นโตนั้น มัน
เผาให้เร่าร้อน ยิ่งต้องแข่งดีกับใครๆ ด้วย ก็ยิ่งทำให้
เกิดความคิดริษยา คิดให้ร้ายคู่แข่งขัน ถ้าอยู่อย่างใ
ฝ่สงบ มีความเป็นอยู่อย่างง่ายๆ ก็จะเย็นอกเย็นใจ ไม่
ต้องนอนกายหน้าผากถอนใจ เพราะเกรงคู่แข่งจะชนะ
ไม่ต้องทอดถอนใจเพราะไม่สมหวัง ขอให้ข้าพเจ้ามี
ความเข้าใจซาบซึ้งในพระพุทธภาษิตว่า **“ผู้ชนะย่อมก่อ
เวร ผู้แพ้ย่อมอยู่เป็นทุกข์ ละความชนะความแพ้เสีย
ได้ ย่อมอยู่เป็นสุข”** ดังนี้เถิด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า
เมื่อใฝ่สงบแล้ว ข้าพเจ้าจะต้องอยู่อย่างเกียจคร้าน
ไม่สร้างความสำเร็จทั้งทางโลกและทางธรรม ข้าพเจ้า
ทราบดีว่าพระพุทธศาสนามีได้สอนให้คนเกียจคร้าน
งอมืองอเท้า แต่สอนให้มีความบากบั่นก้าวหน้าในทาง
ที่ดีไม่ว่าทางโลกหรือทางธรรม และความบากบั่น
ก้าวหน้าดังกล่าวนั้น ไม่จำเป็นต้องผูกพันอยู่กับความ
ทะยานอยาก หรือความมักใหญ่ใฝ่สูงใดๆ คงทำงาน
ไปตามหน้าที่ให้ดีที่สุดที่สุด ผลดีก็จะเกิดตามมาเอง

๘. ขอให้ข้าพเจ้าหมั่นปลูกฝังความรู้สึกมีเมตตา
ปรารถนาดีต่อผู้อื่น และมีกรุณาจิตจะช่วยให้ผู้อื่นพ้น
ทุกข์ ซึ่งพระพุทธเจ้าแนะนำให้ปฏิบัติจิตใจด้วยเมตตา
กรุณาดังกล่าวนี้อยู่เสมอ จนกระทั่งไม่รู้สึกรู้ว่ามีใคร
เป็นศัตรูที่จะต้องคิดกำจัดตัดถอนเขาให้ถึงความพินาศ
ใครไม่ดี ใครทำชั่วทำผิดขอให้เขาคิดได้กลับตัวได้เสีย
เถิด อย่าทำผิดทำชั่วอีกเลย ถ้ายังชินทำต่อไปก็เป็น
เรื่องที่ช่วยไม่ได้ เขาจะต้องรับผลแห่งกรรมชั่วของเขา
เอง เราไม่ต้องคิดแข่งชกให้เขาพินาศ เขาก็จะต้องถึง

ความพินาศของเขายู่แล้ว จะต้องแข่งให้ใจเราเดือดร้อนทำไม ขอให้ความเมตตาจิตจะให้มีความสุข และกรุณาจิตจะช่วยทำให้พันทุกข์ซึ่งข้าพเจ้าปลุกฝังขึ้นในจิตใจนั้น จงอย่าเป็นไปในวงแคบและวงจำกัด ขอจงเป็นไปในมนุษยและสัตว์ทุกประเภท รวมทั้งสัตว์ดิรัจฉานด้วย เพราะไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์เหล่านั้น ต่างก็รักสุขเกลียดทุกข์ รู้จักรักตนเองปรารถนาดีต่อตนเองด้วยกันทั้งสิ้น

๙. ขอให้ข้าพเจ้าอย่าเป็นคนโกรธง่าย ต่างว่าจะโกรธบ้าง ก็ขอให้มึสติรู้ตัวโดยเร็วว่ากำลังโกรธ จะได้สอนใจตนเองให้บรรเทาความโกรธลง หรือถ้าห้ามใจให้โกรธไม่ได้ ก็ขออย่าให้ถึงกับคิดประทุษร้ายผู้อื่นหรือคิดอยากให้เขาถึงความพินาศ ซึ่งนับเป็นมโนทุจริตเลย ขอจงสามารถควบคุมจิตใจให้เป็นปกติได้โดยรวดเร็วเมื่อมีความไม่พอใจหรือความโกรธเกิดขึ้นเกิด และเนื่องมาจากความปรารถนาข้อนี้ ขอให้ข้าพเจ้าอย่าเป็นคนผูกโกรธ ให้รู้จักให้อภัย ทำใจให้ปลอดโปร่งจากการผูกอาฆาตจองเวร ขอให้มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยรู้จักเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าเองว่าข้าพเจ้าเองก็อาจทำผิด พุดผิด คิดผิด หรือ อาจล่วงเกินผู้อื่นได้ ทั้งโดยมีเจตนาและไม่เจตนา ก็ข้าพเจ้าเองยังทำผิดได้ เมื่อผู้อื่นทำอะไรผิดพลาดล่วงเกินไปบ้าง ก็จงให้อภัยแก่เขาเสียเถิด อย่าผูกใจเจ็บหรือเก็บความรู้สึกไม่พอใจนั้นมาซึ่งอยู่ในจิตใจ ให้เป็นพิษเป็นภัยแก่ตัวเองเลย

๑๐. ขอให้ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจและสอนใจตัวเองได้เกี่ยวกับคำสอนของพระพุทธศาสนา ทั้งทางโลกและทางธรรม กล่าวคือ พระพุทธศาสนาสอนให้รู้จักสร้างความเจริญแก่ตนในทางโลก และสอนให้ประพฤติปฏิบัติยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น ให้มีปัญญาเข้าใจปัญหาแห่งชีวิต เพื่อจะได้ไม่ติดไม่ยึดถือ มีจิตใจเบาสบายอันเป็นความเจริญในทางธรรม ซึ่งรวมความแล้วสอนให้เข้ากับโลกได้ดี ไม่เป็นภัยอันตรายแก่ใครๆ แต่กลับเป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ แต่ก็ได้สอนไปในทางธรรมให้เข้ากับธรรมได้ดี คือให้รู้จักโลก รู้เท่าโลกและขัดเกลานิสัยใจคอให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อบรรลุความดับทุกข์ ความพ้นทุกข์ ขอให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจทั้งทางโลกทางธรรม และ ปฏิบัติตนให้ถูกต้องได้ทั้งสองทาง รวมทั้งสามารถหาความสงบใจได้เองและสามารถแนะนำชักชวนเพื่อนร่วมชาติร่วมโลก ให้ได้ประสบความสุขสงบได้ตามสมควรเถิด

ความปรารถนาหรือคำอธิษฐานรวม ๑๐ ประการของข้าพเจ้านี้ ข้าพเจ้าตั้งใจให้เป็นแนวทางเตือนใจหรือสั่งสอนตัวเอง เพราะปรากฏว่าตัวข้าพเจ้าเองยังมีข้อบกพร่อง ซึ่งจะต้องวางกล่าวตักเตือนคอยตำหนิตัวเองเสมอ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าถ้าได้วางแนวสอนตัวเองขึ้นไว้เช่นนี้ เมื่อประพฤติผิดพลาดก็อาจจะระลึกได้ หรือมีหลักเตือนตนได้ง่ายกว่าการที่จะนึกว่าข้าพเจ้าดีพร้อมแล้ว หรือเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แล้ว ซึ่งนับเป็นความประมาทหรือลืมหูลืมตาอย่างยิ่ง

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “สองโลก - สองธรรม” ออกอากาศทุกเช้าวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๕ - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มีนบุรี AM ๙๔๕ KHZ และทุกวัน จันทร์-พุธ-ศุกร์ เวลา ๖.๐๐ - ๖.๓๐ น. ทางสถานีวิทยุ ๑ ปณ (AM ๑๐๘๙) ดำเนินรายการโดย ท่านอาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกสื่อธรรมบรรณาการต่างๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จากเว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใดที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่างๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ท่านสาธุชนผู้สนใจร่วมเป็นเจ้าภาพในการเผยแผ่ธรรม หรือจัดพิมพ์หนังสือธรรมะ กรุณาโอนเงินเข้าบัญชีของชมรมชื่อบัญชี **อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาสมุทรปราการ เลขที่บัญชี ๑๕๕-๗๐๐-๘๒๒๒ (โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓)**
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าภาพในงานแสดงธรรม วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ศกนี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

เพราะเห็นผิดจึงคิดใหม่ เพื่อให้ความตายนั้นไม่สูญเปล่า

โดย...เชษฐ ธรกวาณิช

ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตท้าวความถึงแนวทางในการเขียนบทความชิ้นนี้ก่อนว่า พอได้รับการกิจนี้จากคุณหมออัจฉรา (ประธานชมรมที่น่ารักของพวกเรา) ก็เต็มใจที่จะรับงานนี้อย่างเต็มที่นะครับ ขณะเดียวกันก็ยังหวังๆ ว่า เอ๊ะ! เรื่องราวของเรานั้นจะมีสาระประโยชน์มากพอและน่าสนใจตามที่คุณหมอคาดหวังไว้หรือเปล่าหนอ? แต่ก็ได้รับกำลังใจจากคุณหมอว่าท่านมั่นใจในสิ่งที่เราจะทำให้ แถมยังได้รับคำแนะนำว่าแนวทางการนำเสนอที่ดีที่สุด ก็คือ... การเล่าเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเราจริงๆ เรื่องราวจากนี้เป็นต้นไป ผมจึงใคร่ขอเล่าความจริงที่น่าจะพอเป็นประโยชน์จริงๆ จากชีวิตก่อนหน้าที่นี่ที่ไร้สาระจริงๆ และเพิ่งเริ่มจะมีสาระจริงๆ เมื่อไม่นานมานี้ ให้ทุกท่านได้ฟังกันเสียทีนะครับ

ชีวิตก่อนหน้านี้โดยสังเขปของผมก็เป็นแค่คนหนุ่มคนหนึ่งที่เป็นลูกชายคนโต ในครอบครัวคนจีน ที่วันๆ เอาแต่จ้องป้ายปันหาความสำเร็จแต่ในเชิงธุรกิจ-การงาน มีภาวะความเป็นผู้นำสูง มั่นใจในตนเองไม่เป็นรองใคร อัดตา-ตัวตนสูงใหญ่ เชื่อมั่นแต่ในเรื่องของตรรกะและเหตุผล จนคิดว่าตนเองนี่ก็เป็นผู้หนึ่งที่เชี่ยวชาญในทางโลกนี้เสียเหลือเกิน เพราะเวลาตัดสินใจทำอะไรแล้วไม่ค่อยจะผิดพลาด เผลียวฉลาด และเอาตัวรอดได้เสมอ ความเชื่อและความศรัทธาที่มีต่อพระพุทธ / พระธรรม / และพระสงฆ์ เป็นศูนย์ ในบางครั้งถึงขั้นติดลบเสียด้วยซ้ำก็ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แหละครับคงพอจะนิยามได้อย่างชัดเจนแล้วว่า เป็นชีวิตของผมก่อนหน้าที่นี่ที่ไร้สาระจริงๆ

จนกระทั่งวันหนึ่งที่มีความสามารถแบบโลกๆ ที่ผมคิดว่าชัดเจนเสียเหลือเกินต้องมาศิโรราบให้กับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นกับชีวิตของตนเองและครอบครัว นั่นคือการสูญเสียน้องสาวคนเล็กอันเป็นที่รักของพวกเราไป น้องสาวของพวกเรา น้องมาใหม่ น.ส.ชญาดา คงสวัสดิ์ศักดิ์

น้องมาใหม่ จากพวกเราไป จากอาการกำเริบของโรค SLE (โรคแพ้ภูมิต้านทานของตนเอง) หรือที่คนทั่วไปรู้จักกันในชื่อของ **โรคพุ่มพวง** เดิมทีน้องสาวของพวกเรา

เริ่มมีอาการในโรคดังกล่าวมากกว่า ๘ ปีแล้ว

แต่ด้วยการดูแลเป็นอย่างดีจากคุณแม่และคุณพ่อ อีกทั้งครอบครัวของเราก็เป็นครอบครัวที่มีพื้นฐานในเรื่องของความรักและความเข้าใจกันอย่างเต็มเปี่ยมทำให้พวกเราพร้อมกันฝ่าฟันวิกฤตต่างๆ มาได้อย่างดีจนไม่คาดคิดว่า จะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันนี้ขึ้นได้

เรื่องราวมันเริ่มต้นจากการที่ผมซึ่งเป็นคนต้นคิดให้ส่งน้องไปลองใช้ชีวิตในต่างประเทศเพื่อที่เขาจะได้เรียนรู้โลกกว้างด้วยตนเอง เพราะช่วงชีวิตในตอนนั้น น้องมาใหม่ก็เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น แต่ด้วยโรคที่เป็นอยู่ทำให้เป็นการยากที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมเพื่อนฝูงและการเรียน ทั้งที่จริงๆ แล้วเขาเป็นเด็กที่เรียนดีมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด แต่เมื่อใดที่ต้องมีการสอบทั้งกลางภาคและปลายภาค ความเครียดที่เกิดจากการทุ่มเทศึกษาเล่าเรียนก็เป็นชนวนให้โรคกำเริบจนต้องเข้าโรงพยาบาลอยู่เสมอ ทำให้ครอบครัวเราตัดสินใจร่วมกันกับตัวของน้องเองว่าให้พักการเรียนกับทางมหาวิทยาลัยมหิดลเอาไว้ก่อน

หากแต่การณ์กลับไม่เป็นดังที่คาดคิด การยุติการเรียนกลับทำให้เกิดปัญหาในด้านอื่นขึ้นมาแทน ซึ่งก็คือ...ปัญหาของวัยรุ่น ที่ลึกๆ แล้วต้องการสังคมส่วนตัวของเขา ต้องการเพื่อน และต้องการการยอมรับ จากเพื่อนฝูง สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเขาเหล่านี้เสมือนเป็นอุปสรรคที่ทำให้ตัวของเขาไม่สามารถที่จะค้นหาตัวตนของตนเองได้

นั่นจึงเป็นที่มาให้ผมริเริ่มคิดและขออนุมัติครอบครัวเพื่อที่จะส่งน้องสาวให้บินข้ามไปทดลองใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ โดยให้ไปพักอยู่กับน้องชาย ที่ศึกษาจบ PhD แล้ว และกำลังเตรียมตัวบินกลับจากประเทศอังกฤษ ชัก ๒-๓ เดือน ช่วงก่อนที่จะบินไปเพื่อที่จะอยู่กับพี่ชายคนรองของเขานั้น ผมจำได้ดีว่าน้องสาวดูมีความสุขและตื่นเต้นที่จะได้ไปอยู่ต่างประเทศเอาเสียมากๆ น่าเสียดายที่จากวันนั้นจนถึงวันนี้ ไม่มีรอยยิ้มของน้องอันเป็นที่รักให้พวกเราได้เห็นอีกเสียแล้ว

โรคของน้องไปกำเริบที่ประเทศอังกฤษ แต่ด้วยความอดทนของเขาทำให้พวกเรารับรู้ข่าวสารจากน้องเพียงแค่ว่าเขาไม่เป็นอะไรมาก ครอบครัวไม่ต้องเป็นห่วงหรอก จนสุดท้ายที่เขาบินกลับมาเมืองไทยในราวปลายเดือน ธันวาคมปี ๒๕๔๙ เพียงแค่คืนแรกที่บินกลับมาพวกเราก็ต้องพาเขาไป ADMIT ที่โรงพยาบาลทันที หลังจากนั้นอาการของน้องก็ทรงๆ ทรุดๆ เข้าออกโรงพยาบาลตลอด ครอบครัวเราเริ่มเข้าสู่มุมที่เป็นวิกฤตเสียแล้ว ช่วงนั้นผมตัดสินใจวางมือจากการทำงาน และได้ปรึกษากับน้องชายคนรองและน้องสาวคนโตว่า เราต้องหาทางช่วยเหลือน้องของเรากันแล้วละไม่ว่าจะด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม จากนั้นผมก็เริ่มเดินสายหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จุดเริ่มต้นของสาระในชีวิตของผมมันก็เริ่มจากตรงนี้แหละครับ

มันเริ่มจากการเห็นผิวดนคิดเต็มรูปแบบ เริ่มจากการเห็นสิ่งที่ไร้สาระแบบสุดๆ ช่วงเวลานั้นเต็มไปด้วยกระบวนการทางความเห็นผิดเพื่อหวังจะให้น้องมีชีวิตรอดและกลับมาแข็งแรงอีกครั้ง ไปมาแล้วทุกรูปแบบ เจอแม้กระทั่งพวกมิชชันนารีตัมตุน เอาเงินทอง มีหน้าซ้ำยังทำให้น้องต้องไปทนเจ็บตัวจากการเข้าทรงทำพิธีบ้าง ที่สุดแสนจะหลอกลวง **ผมถึงกับน้ำตาตก กอดน้องว่าขอโทษจริงๆ ไม่รู้ว่าทำไมเสียมันถึงได้ โง่ ได้ถึงขนาดนี้** แต่ละสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไปหาแต่ละเทพเทวาที่อ้างตนว่ามีองค์ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าไม่น่าที่จะเป็นอะไร ใครๆ ก็พากันว่ารอด จนเราเริ่มตระหนักถึงความไม่เป็นจริงขึ้นมาว่าถูกหลอก หากแต่เหตุที่ถูกหลอกได้ก็เพราะยอมให้เขา **ทั้งหลายเหล่านั้นหลอกเพราะว่าเราหลอกตัวเราเองว่าน้องเราต้องรอด หรือน่าที่จะมีโอกาสรอดสิเน่า** (ช่วงนั้นจิตมันไร้ที่พึ่งจริงๆ แต่ยังอวดเก่ง ดิ้นรนหาทางออกแบบผิดๆ อยู่)

วันนั้นเป็นครั้งแรกที่ได้พูดคุยกับ อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ผ่านทางโทรศัพท์ (ช่วงนั้นอาจารย์และภรรยาของท่าน ได้ให้ความเมตตากับผมมาก เนื่องจากโทรศัพท์รบกวนท่านบ่อยจริงๆ เพราะว่าเป็นที่นั่นน้องอยู่ ICU แล้ว) ที่จริงผมเริ่มรู้จักอาจารย์ จากหนังสือของท่านที่คุณแม่พยายามยัดเยียดให้อ่าน แต่ตอนนั้นไม่ได้รู้สึกสนใจเลยสักนิด มีแต่เพียงน้องมาใหม่ที่ได้อ่านเรื่อง **มาดสไตส์ ด้วยใจเกินร้อย** ของท่านอย่างประทับใจจนจบก่อนที่จะป่วยหนัก ตอนนั้นเองที่พี่ชายโง่ๆคนนี้ได้รับรู้เสียทีว่าอะไรคือความจริง อะไรคือสิ่งลวงตา อะไรคือภาพมายาของโลกนี้ มีเพียงอาจารย์เท่านั้นที่บอกกับผมตรงๆ ว่า **คงไม่รอดนะ ให้รักษาใจเอาจะดีกว่า** และอาจารย์ก็จะช่วย

แม่เมตตาอุทิศกุศลให้อีกแรง ตอนนั้นผมไม่กล้าที่จะบอกกับครอบครัวว่าหมดหวังแล้วละ ในใจก็ยังหวังพึ่งน้ำหนักต่างๆ อย่างลมๆ แล้งๆ ทั้งที่พอจะรู้อยู่ในใจลึกๆแล้วว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นอยู่ข้างหน้า สุดท้ายแล้วการพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก ในขณะที่เราคิดว่ายังไม่ถึงเวลาอันควรก็มาเยือน

ด้วยวัยเพียงแค่ ๒๐ ปีเศษ ของน้องสาวคนสุดท้ายของครอบครัว นี่มันไม่เรียงลำดับหรือเรียงคิวตามอายุจริงๆ หรือเนี่ย? กับความตายที่กล้ากรายเข้ามา สภาพร่างที่ไร้วิญญาณของน้องสาวที่ผมได้เห็นและได้สัมผัส มันกระแทกเข้าไปในดวงจิต ว่านี่มันไม่ใช่เขาก็คงแล้วนะ มันไม่มีเขาแล้วนี่ ตอนนั้นเองที่ธรรมสังเวชได้เกิดขึ้นกับจิตของผม มรณานุสติจากความตายของน้องนั้นเป็นแรงผลักดันให้ผมเริ่มต้นค้นหาความจริงของชีวิต ช่วยปลุกผมให้รู้สึกตัวเสียทีว่า แท้จริงโลกที่ผมเคยคิดว่ารู้จักมันดีเสียเหลือเกินนั้น จริงๆ แล้วผมแทบจะไม่รู้จักมันเลยสักนิด จากนั้นเป็นต้นมาผมก็เริ่มต้นเดินทางใหม่อีกครั้ง ตั้งเป้าหมายใหม่ให้กับชีวิต ตั้งเข็มมุ่งให้กับจิตดวงนี้เสียใหม่จากเดิมที่เคยขึ้นไปแต่ในทิศที่ไร้สาระและ อุดมไปด้วยสิ่งที่เป็นมิชฌาภิภูติ ก็กลับให้มันมาอยู่ในทิศที่ตรงกันข้าม เริ่มแกะรอยตามเส้นทางที่ครูบาอาจารย์ผู้ประเสริฐท่านเมตตาสาธอนสั่งไว้

เผอิญว่าในทิศทางที่ถูกควรนี้ได้นำเรามาสู่สังคมของกัลยาณมิตรที่ดีคือกลุ่มของบุคคลที่มีใจประเสริฐแห่งกัลยาณธรรม ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดบรรยายต่างๆ, ประชานชมรมที่หม้อัจฉราที่สาวที่เมตตาของพวกเรา และสมาชิกทุกๆ คนของชมรม ที่อุทิศทั้งแรงกายแรงใจให้กับงานของพระศาสนาอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ด้วยแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายมุ่งหวังที่จะขัด-เกลาจิตของตนเพื่อให้ถึงซึ่งความหลุดพ้นตามที่พระศาสดาทรงเมตตาสั่งสอนไว้ **อีกทั้งครูบาอาจารย์ที่ท่านได้สานต่อถึงเจตนาอันบริสุทธิ์วิมุตติซึ่งแล้วแห่งองค์พระพุทธร**

มาบัดนี้ผมสามารถพูดได้อย่างเต็มปากว่าสิ่งประเสริฐนั้นมีจริงและ **ขณะนี้ไตรสรณคมน์ได้บังเกิดขึ้นเพื่อเป็นที่พึ่งอันสูงสุดหนึ่งเดียวในใจของผมแล้ว** สุดท้ายนี้ผมคงสามารถกล่าวได้ว่าความตายและความพลัดพรากจากน้องมาใหม่ ได้นำพามาซึ่งชีวิตใหม่ให้กับพวกผม ทั้งครอบครัวอย่างไม่สูญเปล่าจริงๆ

ขอขอบคุณน้องสาวอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเราตลอดไป

สังคีต

ที่ทุกคนขอคอย

หน้าปกของหนังสือวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๒

ด้วยพระเมตตาธรรม งานแสดงธรรมเป็นธรรมทานครั้งที่ ๑๓ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับชมรมกัลยาณธรรม ณ บริเวณหอประชุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ก็ฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ สามารถกำหนดการจัดได้ในวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒

กราบขอขอบคุณองค์บรรยายทุกองค์ ที่ท่านได้เมตตามาโปรดบรรดาสาธุชนผู้มีใจใฝ่ในธรรม นับเป็นบุญวาสนาของเราเหลือประมาณที่จะได้มีโอกาสดังฟังธรรม-ปฏิบัติธรรมร่วมกับพระอริยสงฆ์และพระโพธิสัตว์เจ้า ซึ่งบำเพ็ญเพียรสร้างบารมีมาอย่างน่าเทิดทูนบูชา แต่ได้ถวายทานกับท่าน ได้เห็น ได้กราบด้วยใจศรัทธา ก็นับว่าเป็นบุญวาสนาอย่างยิ่งแล้ว

ตอนเช้าตรู่หลังพิธีเปิดงานแล้ว จะได้ฟังพระธรรมเทศนาจากพระเดชพระคุณ**พระราชภาวนาวิกรม** (หลวงพ่อเลี่ยม ฐิตธัมโม) เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ประธานมูลนิธิมรดกธรรมของพระโพธิญาณเถร (หลวงพ่อชา สุภัทโท) ท่านเป็นศิษย์ใกล้ชิดที่ดูแลอุปฐากหลวงพ่อชา ซึ่งเป็นครูบาอาจารย์ ในระยะหลังๆ ที่หลวงพ่อชาอาพาธหนัก ท่านก็อยู่ดูแลไม่ห่าง และรับภาระทางศาสนกิจแทน ปัจจุบันหลวงพ่อเลี่ยมอายุ ๖๗ ปี พรรษา ๔๗ พรรษา

พอถึง ๑๐.๐๐น. เราถวายสังฆทานกันแล้ว ก็มาตั้งใจฟังพระธรรมเทศนาจาก**หลวงปู่เณรคำ ฉัตติโก** จากวัดป่าขันติธรรม อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ หลวงปู่ยังไม่ให้กำหนดหัวข้อเทศนาธรรม เพราะท่านจะดูภูมิจิตภูมิธรรมของผู้ฟังก่อน แล้วจึงจะเทศนา

เหมาะสมแก่พวกเรา หลวงปู่เณรคำ ท่านเกือบจะไม่รับนิมนต์งานของชมรมกัลยาณธรรม หากไม่ได้รับแรงศรัทธาจากคุณลุงหมอนิยม เกษจำรัส สมาชิกชมรมท่านหนึ่ง ที่มีแรงศรัทธาอย่างแรงกล้าในองค์หลวงปู่และศรัทธาต่องานของชมรมกัลยาณธรรม ทำให้ความยากกลายเป็นความง่าย ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ในครั้งนี้ก็คือ สมาชิกชมรมกัลยาณธรรม

เราจะได้มาฟังธรรมจากองค์หลวงปู่ แล้วจะได้สิ้นสงสัยว่าพระภิกษุที่อายุเพิ่งเต็ม ๓๐ ปี ทำไมใครๆ จึงเรียกท่านว่าหลวงปู่ จากที่ได้ศึกษาชีวประวัติของท่าน นับว่าเป็นครูบาอาจารย์ที่น่าเคารพบูชา ด้วยปฏิบัติที่มุ่งมั่นเดินตามรอยบาทพระบรมศาสดา เรียกว่าสะพานกลดเข้าป่าช้าตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนน้อยๆ ฉายา**“ขันติธรรม”** ที่นำมาตั้งชื่อวัดของท่านนั้น มาจากปฏิบัติอันโดดเด่นขององค์หลวงปู่ตนเอง เล่าอย่างไรก็ไม่ครบถ้วน ขออภัยว่าอย่าพลาดงานนี้เลย

พักเที่ยงพวกเราที่พากันอิมหันำสำราญกับอาหารจากโรงทานหลากหลายชนิด ที่ท่านเจ้าภาพทั้งหลายบรรจง ตั้งใจ จัดการ ปรับปรุง และเลือกสรรมาอย่างดี เพื่อให้ทุกท่านที่มาร่วมงานในวันนี้ สุขกายสุขใจ อิมกาย อิมใจ ไปตามๆ กัน สาธุ

บ่ายโมงเศษๆ ล้างหน้าล้างตาให้สดชื่น อย่าให้เข้าตำราหนึ่งห้องตั้ง หน้าตาหย่อน มาตั้งใจฟังธรรมบรรยายเรื่อง **“พลังแห่งบุญญฤทธิ์”** จาก ท่านอาจารย์ **ดร.สนอง วรอุไร** เวลาเพียง ๑ ชั่วโมงที่ท่านจะมีโอกาสได้ฟังสิ่งที่เปี่ยมมงคลจากท่านอาจารย์ซึ่งจะเมตตาชี้ทางสว่าง ให้เห็นถึงอำนาจ และฤทธิ์แห่งบุญ ซึ่งสามารถบันดาลสิ่งต่างๆ ที่ท่านปรารถนาให้ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ฤทธิ์ใดๆ ไหนจะสู้บุญญฤทธิ์ จจริงไหมละ

ป้ายสองโม่งครึ่ง มาถึงช่วงสุดท้าย องค์บรรยาย องค์สุดท้ายของงานนี้ ถือเป็นช่วงเวลาที่คุณทำนอ คอยกันถ้วนหน้า ถือเป็นความเมตตาเหลือประมาณ และเป็นบุญวาสนาของพวกเราซึ่งจะได้ฟังพระธรรม เทศนา จาก**องค์หลวงปู่พุทธอิสระ** ในหัวข้อธรรมเรื่อง **“ปัจจุบันจิต”** ด้วยสภาวะสังคัมที่บีบรัดรอบด้าน ยากนักที่เราจะดำรงปัจจุบันจิตไว้ได้ มักจะแล่นไปเป็นอดีตจิต อนาคตจิต อันนำมาซึ่งความเศร้าหมองและ อุกุศลกรรมอื่นๆ

เราจะได้มาเรียนรู้ด้วยกัน ว่าปัจจุบันจิตเท่านั้น ที่เป็นสมบัติอันแท้จริงที่เราควรบำรุงรักษา ตามดู ความเกิด - ดับของจิต ไม่ปล่อยยให้จิตแต่ละดวง ตายฟรีอย่างไร้คุณค่าต่อไป

จบแล้วมาปฏิบัติธรรมและเจริญสติร่วมกับองค์ หลวงปู่พุทธอิสระ แม้บุญกุศลให้เทพเทวดา สรรพ ลัทธิต่างๆ เหนืออื่นใดคือ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พ่อหลวงของปวง ชนชาวไทย น้อมรับพรจากองค์หลวงปู่พุทธอิสระ แล้ว พวกเราอย่าลืมไปรับธรรมบรรณาการ คนละ ๑ ถุง ที่ ทางชมรมกัลยาณธรรมบรรจงจัดเตรียมมอบให้ทุกท่าน

ขอความเจริญในธรรมจงมีแก่ทุกท่าน ขอพระ ศาสนาจงยั่งยืนเพื่อเป็นที่พึ่งของปวงสรรพสัตว์ต่อไป ตราบกาลนาน เทอญ.

บอกได้คำเดียว ใครพลาดงานนี้ น่าเสียดาย จริงๆ

เอาให้และให้เอา

ของ พ.นวลจันทร์

ถ้าเราเป็นผู้ให้ ก็จะมีผู้มาให้ “ผู้ให้”
คนที่มากก็จะมาให้ ใครๆ ที่มากก็มีแต่จะมาให้
มีแต่จะเอามาให้ เพราะเห็นเราเป็นผู้ให้จึงทน
ไม่ได้ที่จะไม่ให้ ทนนิ่งดูตายไม่ได้ จะต้องมาให้ “ผู้ให้”
ให้ได้ จะเอามาให้ให้ได้

แต่ถ้าเราเป็นผู้เอา ก็จะมีมาเอาจาก “ผู้เอา”
ถ้าเรามีแต่จะเอา ก็จะมีแต่ผู้ที่จะมาเอาจากผู้เอา
คนที่มากก็คือจะเอา ใครๆ ที่มากก็คือผู้ที่จะมาเอา
แถมเป็นการจะเอาให้ได้อีกด้วย จะต้องเอาให้ได้
ไม่ได้ไม่ยอม

เพราะเห็นเราเอานั่นเอง จึงทนไม่ได้เหมือนกันที่
จะไม่มาเอา

ทนนิ่งดูตายไม่ได้ จะต้องมาเอาให้ได้ มาเอากับผู้
เอาให้ได้

ดังนั้นการ “ให้” นี้แหละจึงเป็นการได้มาอย่าง
แท้จริง และการ “เอา” ก็เป็นการสูญเสียอย่างถาวรด้วย
ฉะนั้น...เราจะเอาหรือเราจะให้?

หรือเราจะทำทั้งสองอย่าง..คือเอาให้และให้เอา

ถ้าได้ก็เอา เมื่อมีผู้ให้ก็เอา ถ้าจะต้องได้อะไรและ
อะไรก็ “เอา”

ยอมรับที่จะรับเอา ไม่ทำที่เป็นเสแสร้งแก่ง
ปฏิเสศแบบว่า “ปากว่า ตาขยิบ”

โดยความจริงนั้น เมื่อถึงคราวที่จะต้องได้อะไรก็
ต้องได้

ควรที่จะได้รับอะไรก็ต้องได้รับ ส่วนการจะรับได้
หรือไม่นั้น

ก็ขึ้นอยู่กับตัวของผู้รับเอง เขาก็ทำหน้าที่เพียง
เอาผลมาส่งเท่านั้น

เขามีหน้าที่เพียงส่งผล คือเอาผลมาส่งให้เท่านั้น

เขาก็ไม่ได้มีเจตนาที่จะมาทำให้ผู้รับเป็นหรือไม่
เป็นอะไร

การที่ผู้รับเป็นหรือไม่เป็นอะไรนั้น ผู้รับนั้นแหละ
เป็นเอง

เหตุดังนั้น...เมื่อถึงวาระที่จะได้รับอะไรและอะไร
ก็พึงรับเถิด

พึงรับมาเถิด และเมื่อรับมาแล้วหรือเมื่อเอามา
แล้วก็ควรเอามาให้

คือเอามาเพื่อการเอามาให้ ไม่ได้เป็นการเอามา
เพื่อการ “เอา”

เป็นการได้มาเพื่อที่จะได้มาให้ หรือรับมาเพื่อที่
จะได้มีให้

เพราะถ้าอะไรๆ ไม่มีแล้วจะให้อะไรและอะไรได้
อย่างไร?

เมื่อไม่มีก็ให้ไม่ได้ อยากจะให้ก็มีแต่ความอยาก
แต่ให้ไม่ได้

อยากจะมีให้ก็ให้ไม่ได้ อยากจะให้ก็มีแต่ความ
อยาก แต่ให้ไม่ได้

ดังนั้น เอามาเถิด...รับมาเถิด..จะได้มีเพื่อการให้
จะได้ได้ให้ และเมื่อให้แล้วก็ชื่อว่าได้ให้ ได้รับการ “ได้
ให้” เป็นผล

ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือการได้ให้ ชื่อว่าจบแล้ว ได้รับ
ผลเรียบร้อยแล้ว

ท่านที่รักทั้งหลาย...ให้โอกาสแก่ตัวเองในการ
เป็นผู้ให้บ้าง

ให้โอกาสกับตัวเองในการที่จะได้ให้บ้าง ให้ได้มี
โอกาส “ได้ให้” บ้าง เมื่อให้โอกาสตัวเองได้ให้ นั้น
แหละคือการให้ “ตัวเอง” เป็นการให้ “ตัวเอง” ได้ให้ “ตัว
เอง” ไม่ใช่ให้คนอื่นให้ตัวเอง ไม่รอให้ใครให้ ไม่รอการ
ให้จากใคร

ไหน...ไยต้องไปรอที่จะให้ใครให้ด้วย

อย่าไปรอให้ใครให้เลย เพราะถ้าต้องรอให้ใครให้
แล้วเมื่อไรจะได้

โอกาสแห่งการให้โอกาสกับตัวเองได้มาถึงแล้ว

วันคืนล่วงไป...ล่วงไป บัดนี้เรากำลังทำอะไรอยู่

กำลังรออะไรอยู่กระนั้นหรือ?

เหตุสมควรรออะไรและอะไร หรืออะไรๆ ไม่มี
ในโลก!

(จากหนังสือจิตดวงสุดท้าย)

พลังแห่งธรรม กับความทรงจำที่ประทับใจ

ถึงที่สุดและผ่านพ้นไปแล้วสำหรับงานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ครั้งที่ ๑๒ ของชมรมกัลยาณธรรม ด้วยความกรุณาของท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ให้ใช้สถานที่ที่บพิตรพิมุขมหาเมฆจัดงานครั้งนี้ได้อย่างเรียบร้อยสมบูรณ์แบบ ดงงาม อบอวลด้วยรอยยิ้มและความทรงจำที่ประทับใจ ยากจะลืมได้

ในที่สุดวันงานแสดงธรรมก็ชนกับงานยักษ์ใหญ่ ทั้งเสื้อเหลือง เสื้อแดง เมื่อจำเป็นต้องขนงานช้าง จึงตั้งใจทำให้ดีที่สุด ท่านผู้มีบุญประมาณ ๓,๘๐๐ กว่าชีวิตที่เลือกมางานมหากุศลของชมรมกัลยาณธรรม ถือว่าท่านเป็นคนสำคัญ ที่พวกเราได้ให้การต้อนรับ และดูแลอย่างอบอุ่น จากใจถึงใจ

เช้าตรู่ โฆษกเสียงหวาน **คุณหน่อง** ทำหน้าที่ทักทายให้ข้อมูล เครื่องเสียงและจอภาพกระพริบชัดเจน ได้รับคำชมเชยตลอดวัน ขอขอบคุณ **พี่สัมฤทธิ์และทีมงาน จาก SR โปรดัคชั่น** ทีมอาหารนำโดย **พี่ยัง** เจ้าเก่าอร่อยมาก ทีมลงทะเบียนทั้ง **คุณณรงค์ฤทธิ์ และ คุณรัตนา** ต้อนรับทุกท่านอย่างมีมิตรไมตรี

นอกจาก TV และ LCD ๒๐ จอแล้ว ยังมีจอ LED เต็มส่งอยู่กลางสนาม ด้วยน้ำใจอาสาของ **คุณอำพล ลิมทองคำ** และครอบครัว ทีมต้อนรับต่างๆ ทำงานกันอย่างแลกด้วยหัวใจ ตั้งแต่ทีมอำนวยความสะดวก ซึ่ง **คุณหมู** คอยประสานงานรับวิทยากรอย่างอบอุ่นและอบอุ่นยิ่ง ทีมรับแขกรับเชิญ **คุณก้อย - คุณน้อย** และ **อาจารย์เอ** ก็รับงานต่อกันอย่างรู้ใจ

เมื่อมาถึงจุดฟังธรรมก็มีทีม **คุณดุสิต คุณวิษ** ดูแลในห้องโถงและโรงอาหารตามลำดับ ด้วยความเรียบร้อย ลงตัว ส่วนในหอประชุมยังมีแม่งานใหญ่คือ **อ.เบญจวรรณ** ดูแลนักศึกษา ม.สยาม เหมือนเดิม แขกรับเชิญของมหาวิทยาลัย มี **พี่วีระ พี่สกุญญา** เป็นแม่งานดูแลเรื่องอาหารอย่างชะมัดเข้มข้น วิ่งขึ้นวิ่งลง ชั้น ๓ จนขาบวม (ต้องกลับไปฟลัดกันนวด) ทุกคนเต็มรอยยิ้มในบทบาทหน้าที่

ซึ่งเป็นแนวหลังกองกำลังของพระพุทธเจ้า

ท่านอาจารย์ **ดร.บรรจบ บรรณรุจิ** เมตตามาเป็นประธานเปิดงาน โดย **อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตรธรรม** ให้เกียรติเป็นผู้กล่าวรายงาน ท่าน**อาจารย์มนตรี จตุรภัทร** เป็นพิธีกร ช่วงแรกนำสู่การแสดงธรรมของท่านอาจารย์ **ดร.สนอง วรอุไร** เรื่องการบวชอยู่ที่บ้าน หลังจากที่ท่านรับประทานอาหารเข้าในห้องรับรอง โดยมี ทีมนางฟ้า**พี่อารีย์** และ **พี่วิไล** คอยรับรอง (พร้อมหมู่เทวดา)

อาจารย์**หมอบุญเลิศ** (พล.อ.ต. นพ.บุญเลิศ จุลเกียรติ) มารับประทานอาหารเข้าที่นี้ด้วย โดย ท่าน**อาจารย์อุ้นใจ ลิมตระกูล** ช่วยรับรองอย่างอบอุ่นคุ้นเคย ระบบภาพและเสียงวันนี้ ถือว่าราบรื่นก้องกังวาน ทั่วบริเวณมหาวิทยาลัย ท่านจะนั่งอยู่มุมไหนก็ไม่ต้องกลัวจะไม่ไต่ยิน แม้แต่ในซุ้มในสวน ที่วิกีก็มีกระจายทั่วไปทุกจุดเลือกที่นั่งฟังได้ตามอัธยาศัย

พระอาจารย์ คีฤทธิ โสทธิผล มาถึงก่อนเวลาประมาณครึ่งชั่วโมง ทีมงานรับรองวิทยากรด้านล่างดูแลท่านพระอาจารย์ แล้วนิมนต์ขึ้นมาয়หอประชุม ในช่วงที่ ๒ **พันโทธนกร เฟื่องฟุ้ง** เป็นพิธีกร ท่านพระอาจารย์เทศน์ เรื่อง คุณสมบัติพระโสดาบัน ด้วยเวลา

อันจำกัด ท่านพยายามเทศน์ให้ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญจากพุทธวจน เป็นการแสดงพระธรรมเทศนาที่สง่างามตามรอยพระบาทอย่างยิ่ง

พักเที่ยงแล้วที่ทีมงานด้านล่าง (ภาคสนาม) ก็วิ่งวุ่นกันอีก ทีมช่างภาพงานนี้ ไม่ขาด **พีเจลิมพันธ์** และ **คุณแคทลียา** ซึ่งแม้จะป่วยอยู่ก็มีสติริตไม่ยอมขาดงาน ส่วน **น้องใจ น้องริก** ก็ยังชอกแซกตามมุมต่างๆ ตระเวนไปทั่วงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

บนเวทีมี **คุณทิว** และ **คุณวิสูตร** ดูแลรับรองวิทยากร ปรึบปรึชทานอาหาร พร้อมกับผู้ใหญ่ส่วนหนึ่งเสร็จแล้วมีคิวพา ท่านอาจารย์ ดร.สนอง ไปชม ร้านหนังสือชมรมกัลยาณธรรม แจกฉายเซ็น ด้วยอากาศอบอ้าวเกือบ ๔๐ องศาและสาธุชนรุมล้อม พวกเราทำให้ท่านอาจารย์ต้องกลับมานั่งดมยาดม ขอกราบขอขมาท่านอาจารย์แทนทีมงานทุกคนมา ณ ที่นี้

นอกจากอาหารหลากหลาย ยังมีไอศกรีม ๑๐ ถึงจาก **พีน้อย (มยุรี)** ตบท้ายด้วยไอศกรีมหอมอร่อย จากพี่ชายใจบุญ **คุณชัชวาล** เจ้าเก่า ได้บุญหลายๆ ขอให้หายปวดหลังไวๆ นะ ทีมงานร้านหนังสือได้ลมร้อนอยู่กลางเปลวแดด (ตอนไปกราบพ่อปู่อธิษฐานไว้ว่า อย่าให้ฝนตกก็เลยเจอแดดเต็มๆ) ทีมหนังสือนำโดย **พีแฉั่วและลูกหลาน** มากันแบบยกครัวแห้วใจช่วยจริงๆ ขอกราบคารวะในน้ำใจ ทั้ง **คุณจินต์และเพื่อนๆ** รวมทั้ง **พี่อ้ายและลูกสาว** ก็ยังประจำตำแหน่งสำคัญรับเงินเหมือนเดิม

ถือว่าทีมงานร้านหนังสือครั้งนี้ มีการปรับปรุงพัฒนาระบบและบุคลากรอย่างน่าชื่นชม ขอขอบคุณ **คุณปุก** **คุณวิชัย** ที่อยู่ทั้งเบื้องหน้าเบื้องหลังเป็นกำลังใจให้โดยตลอดมา ขอขอบคุณ **น้องอ้อม น้องจิ้นและทุกคน** ที่เสียสละอย่างต่อเนื่อง งานหน้า.... จะปรับปรุงระบบความเย็นให้เป็นรางวัล

ทีมบริจาคเงิน นำโดย **อามา** ของเรคราวนี้นับเหรียญและแบงค์ยี่สิบกันจนเมื่อย (เพราะเศรษฐกิจไม่ดี) แต่เราได้รับบริจาคเครื่องนับเงิน จาก **ครอบครัว คงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกานิช** จึงสบายขึ้นเยอะ และยังได้รับบริจาค กล่องรับบริจาคเงินใหม่เอี่ยมอีก ๑๕ ใบ จากฝีมือดีไซ์ของ **น้องเชษฐ** และทีมงาน ทำให้ทีมรับบริจาคเงินดูเป็นจุดเด่น น่ามองขึ้นอีกมาก

อนุโมทนาบุญกันจนเมื่อยมือตลอดวัน คุณหมวย - คุณแอนนี่ ทำหน้าที่โฆษกเสียงใสในภาคกลางวัน

ช่วงบ่าย **พล.อ.ต. นพ.บุญเลิศ** บรรยาย เรื่องพรหมวิหารธรรม : ธรรมะแห่งความเป็นสากล เวลาเพียง ๑ ชั่วโมง เป็นชั่วโมงแห่งความสุข เสียงหัวเราะ รอยยิ้ม และเสียงปรบมือ ท่านได้ใจพวกเรา และพวกเราก็ได้ใจท่าน เพราะท่านคืนปัจจัยที่เราหมอบบูชาคุณท่านทั้งหมด โดยขอยกให้ชมรมกัลยาณธรรมที่ท่านประทับใจ

ช่วงสุดท้าย ไฮไลท์ของงานคือช่วง ท่าน **ว.วชิรเมธี** เรื่องเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของชีวิต กับพิธีกรน่ารักระดับอดีตนางสาว ไทยคือ **น้องนุ้ย สุจิรา อรุณพิพัฒน์** ซึ่งให้เกียรติยืนคู่เป็นพิธีกรกับ **อ.มนตรี จตุรภัทร** ของเรา เชนน่ารัก เหมือนนางฟ้าที่พวกเราหลังเวทีต่างรุมล้อมชื่นชม เปิดใจรับเป็นน้องสาวของพวกเราอย่างเต็มอกเต็มใจ มีไช้เพราะเป็นดารา แต่เพราะเธอเป็นนุ้ย เด็กสาวคนหนึ่ง ที่เปี่ยมศรัทธาในพระธรรม และงานเผยแผ่ธรรม เหมือนพวกเราในที่นี้

ปิดท้ายงานด้วยเสียงใสๆ จากประธานชมรมกัลยาณธรรม ที่กล่าวขอบคุณทุกคน และหวังว่าจะได้พบกันอีกในเดือนมีนาคม ทุกอย่างจบลงด้วยความอบอุ่นและประทับใจ

เมื่อเรามีกันและกัน ยากก็กลายเป็นง่าย ใหญ่ก็กลายเป็นเล็ก แม้ว่าสถานะเศรษฐกิจจะกระทบต่อสังคมอย่างไร เรามีได้คิดถึงกำไรและขาดทุน ทุกอย่างที่เราได้ร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในวันนี้ สิ่งที่มีค่าที่สุดคือ จิตใจดีงามที่เจริญงอกงามอย่างเรียบง่ายในใจมวลชนและเราทุกคน ผู้เสียสละ

ขอร่วมอนุโมทนาบุญตามบัญญัติบุญที่จะขอรายงานไว้ พร้อมความประทับใจมิรู้ลืม

๑. ถวายวัดพระบาทน้ำพุ	๑๔๖,๕๐๐.๐๐ บาท
๒. โครงการ Art for All
ศิลปะเพื่อมวลมนุษย์ช่วยเหลือคนพิการ	๙๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓. ถวายพระมหาอุทัย วชิรเมธี	๑๑๕,๐๐๐.๐๐ บาท
๔. ถวายพระอาจารย์ คึกฤทธิ์ โสตถิผโล	๑๑๕,๐๐๐.๐๐ บาท
๕. บูชาคุณดร.สนอง วรอุไร
(ท่านอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร ยกให้ชมรมกัลยาณธรรมทั้งหมด)	๑๒๖,๐๖๐.๐๐ บาท
- อนุโมทนาสาธุกับทุกบุญ ทุกท่าน สาธุ สาธุ สาธุ

ภาพแห่งความทรงจำและความประทับใจ

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม

งานแสดงธรรมและปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๒ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ